

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. června 2018 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Staré a přísedících Mgr. Romana Zieglera a Bc. Otmara Seiferta,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████
██████████ t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici ██████████

je vinen, že

- 1) od roku 2013 nejméně do února 20██, ze sídla provozovny ██████████
██████████ a z místa svého bydliště v ██████████ nejméně v 70 případech prostřednictvím inzertních internetových portálů nabízel k prodeji bazarové zboží, které odesílal prostřednictvím přepravní společnosti ██████████ a.s., za dodané zboží přijímal platby na účty vedené na jméno ██████████, a tuto činnost provozoval v rozporu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, bez příslušného živnostenského oprávnění, ačkoli je zastavárenská činnost a maloobchod s použitým zbožím oborem živnosti volné uvedeným v příloze č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, jejíž provozování je vázáno na získání živnostenského oprávnění, a s vědomím toho, že živnostenské oprávnění k takové činnosti má pouze formální provozovatel zastavárny ██████████ který však fakticky provozovnu nevedl, na provozní činnosti se nepodílel, neměl z činnosti žádný zisk, přičemž obžalovaný prodejem použitého zboží takto získal nejméně 221 288,- Kč,

tedy

neoprávněně ve větším rozsahu provozoval obchodní podnikání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

- 2) dne 17.05. [redacted] v době mezi 16:30 hod. a 17:00 hod. v [redacted] v prostoru terasy restaurace „[redacted]“ za přítomnosti dalších hostů restaurace, po předchozí slovní rozepři řekl obsluze restaurace poškozené [redacted] „važ si práce, seš špinavá cikánka, takhle se mnou nikdo mluvit nebude, ty chcípneš“ a dále několikrát opakoval „černá cikánko, černá hubo“,

tedy

veřejně hanobil některou rasu,

- 3) v období od poloviny června 20 [redacted] do 10.07.20 [redacted], na různých místech v [redacted] v souvislosti s prověřováním skutku ze 17.05.20 [redacted], kdy poškozená [redacted] opakovaně podávala vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přečinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny podle §355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku [redacted], tento jí nejprve hrozil, že pokud u výsledku neřekne to co on chce, tak dostane, bude modrá a vyškube jí vlasy, přičemž část svých výhrůžek splnil tím, že jí na krk mířil kadeřnickými nůžkami a část vlasů jí ustříhl a vyškubal, kdy poté, co svou původní, pro něj příznivou výpověď změnila v jeho neprospěch, jí zmlátil, vyhodil jí za dveře bytu, hrozil jí že pokud nepůjde znovu změnit svou výpověď, tak vezme všechny věci, co má u něj v bytě, vezme jí telefon, zbije jí a odsere si to celá její rodina,

tedy

jiného násilím, pohrůžkou násilí a pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a spáchal takový čin na svědkovi

- 4) nejprve dne 08.07.20 [redacted] v době okolo 15:30 hod. v [redacted] v prostoru budovy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště [redacted], při úředním jednání s poškozenou [redacted] která na výše uvedeném úřadu práce zastává funkci [redacted] této sdělil, ať si na něj dá pozor, kdy toto jeho vyjádření poškozená vnímala jako výhrůžku, přičemž následně, dne 08.08.20 [redacted] v době okolo 19:00 hod. v [redacted], u křižovatky u Kulturního domu [redacted], kdy poškozená cestovala jako spolujezdec v motorovém vozidle, které řídil její manžel [redacted] obžalovaný, jako řidič osobního automobilu tov. zn. [redacted] černé barvy, jejich vozidlo předjel a před nimi prudce zabrzdil tak, že byli nuceni se svým vozidlem náhle zastavit tak, aby nedošlo ke střetu mezi vozidly, přičemž při tomto obžalovaný na poškozenou přes stažené okénko předváděl vulgární gesta a křičel „co čumíš ty píčo“, dále dne 10.08.20 [redacted] v době okolo 18:00 hod., v [redacted], na křižovatce u [redacted] ve směru do ulice [redacted] zastavil se svým vozidlem [redacted] před vozidlem poškozené [redacted] tak, aby z místa nemohla odjet, přičemž směrem k poškozené předváděl vulgární gesta a dále dne 13.08.20 [redacted] v době okolo 15:30 hod. v [redacted] v prostoru před tunelem, kdy poškozená cestovala jako řidička v motorovém vozidle spolu se svým nezletilým synem, obžalovaný, jako řidič osobního automobilu tov. zn. [redacted] černé barvy, její vozidlo předjel a před ní prudce zabrzdil tak, že byla nucena se svým vozidlem náhle zastavit tak, aby nedošlo ke střetu mezi vozidly, přičemž následně na ní gestikuloval, aniž by opustil své vozidlo, kdy na základě těchto jednání má poškozená důvodné obavy o svůj život a zdraví, stejně tak o život a zdraví své rodiny,

tedy

jinému vyhrožoval ublížením na zdraví pro výkon pravomoci úřední osoby,

- 5) v době nejméně od 14.07.20 [redacted] do 20.08.20 [redacted] na různých místech města [redacted] a v jeho bližším okolí, nejčastěji pak v [redacted] které je bydlištěm poškozené [redacted], této opakovaně sděloval, že jí zmlátí, zabije, polije kyselinou, elegantně odstraní, přičemž neustále vyhledával její osobní přítomnost, kdy jí

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

fyzicky napadal, dále ji kontaktoval přes SMS zprávy, sociální síť, kdy toto opakoval a zintenzivňoval, sledoval její pohyb, kdy k tomuto používal i své vozidlo se kterým se jí za účelem dalšího kontaktu snažil zatarasit cestu, přičemž v poškozené tím vzbudil důvodnou obavu o svůj život nebo zdraví, v důsledku čehož byla poškozená nucena se skrývat v místě svého bydliště a ven vycházela pouze s doprovodem, a dále v prostředí internetové komunikační sítě facebook vytvořil účet pod jménem [REDAKCE] kde zveřejnil fotografie poškozené [REDAKCE] včetně fotografií intimních, které mohl pořídit pouze on v době trvání jejich vzájemného partnerského vztahu, přičemž z daného účtu kontaktoval přátele poškozené a uváděl, že jej nakazila pohlavní chorobou,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost nebo jej sledoval, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktoval, omezoval jej tak v jeho obvyklém způsobu života, a dále zneužil jeho osobních údajů za účelem získání kontaktu s ním, přičemž toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

- 6) v době nejméně od 18.07.20[REDAKCE] do 18.08.20[REDAKCE] na různých místech města [REDAKCE] a v jeho bližším okolí, nejčastěji pak v [REDAKCE] které je bydlištěm poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a v [REDAKCE] které je pracovištěm poškozeného, jej opakovaně kontaktoval přes komunikační síť [REDAKCE], kdy mu zasílal vulgární a vyhružné zprávy, v nichž uváděl „až se vrátíš, tak vyfasuješ, zmlátím tě“, neustále vyhledával jeho osobní přítomnost, kdy mu opakovaně vyhrožoval ublížením na zdraví, v jednom případě mu vstříkl slzotvorný prostředek do obličeje a uvedl „počkej až tě chytnu, ukážu ti“, přičemž daného jednání se dopouštěl za přítomnosti [REDAKCE] a dalších rodinných příslušníků poškozeného, kdy tímto jednáním v něm vzbudil důvodnou obavu o svůj život nebo zdraví, v důsledku čehož poškozený s [REDAKCE] jezdil přespávat mimo město [REDAKCE]

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost nebo jej sledoval, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktoval a omezoval jej tak v jeho obvyklém způsobu života, přičemž toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

jinému vyhrožoval těžkou újmu na zdraví takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

- 7) v době nejméně od 01.08.20[REDAKCE] do 05.08.20[REDAKCE] neoprávněně, bez nájemní smlouvy a jakéhokoliv užívacího práva a přes výslovný nesouhlas majitele a jeho výzvy k vyklizení užíval nebytový prostor na adrese [REDAKCE] který je v majetku [REDAKCE]

tedy

protiprávně užíval nebytový prostor jiného,

- 8) dne 03.08.20[REDAKCE] v době okolo 11:15 hod. v Litvínově, v ulici [REDAKCE] bouchal na zamčené dveře bytu ve [REDAKCE] patře majitelky [REDAKCE] a při tomto křičel na poškozenou [REDAKCE] která byla v tu dobu [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

uvnitř bytu, že jí zabije, přičemž v poškozené vzbudil obavu z realizace výhrůžek, zároveň opakovanými údery úmyslně poškodil vstupní dveře bytu, čímž způsobil poškození majitelce bytu [REDAKCE], škodu poškozením v celkové výši 4.121,- Kč,

tedy

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

9) dne 29.02.20 [REDAKCE] v době okolo 20:15 hod. v [REDAKCE], na světelné křižovatce ulic [REDAKCE] ve směru k obchodnímu domu [REDAKCE], poté, co zastavil svým vozidlem tov. zn. [REDAKCE] za vozidlem tov. zn. [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE], z vozidla vystoupil a dosud nezjištěným předmětem udeřil do zadního víka zavazadlového prostoru vozidla [REDAKCE] čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil škodu poškozením v celkové výši nejméně 6.000,- Kč,

tedy

poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

ad 1) přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2) přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

ad 3) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku,

ad 4) přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku,

ad 5) přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d),e) tr. zákoníku,
přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 6) přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d) tr. zákoníku,
přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 7) přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 8) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 9) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Zároveň se podle § 43 odst.2 tr. zákoníku **zrušuje** výrok o trestu jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21.2.2018 čj. 3T 91/2016-126, jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 24.1.2018 čj. 42T 56/2017-401, jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5.4.2017 čj. 5T 38/2016-260, jednak z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 čj. 7T 71/2016-98 a jednak z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016 sp. zn. 5 To 418/2016 v trestní věci Okresního soudu v Mostě sp. zn. 5T 101/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jeho zrušením pozbyla podkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu je obviněný **povinen** zaplatit [redacted] dříve [redacted] na náhradu škody částku 5106 Kč a [redacted] bytem [redacted] částku 3700 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození [redacted], odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se [redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

naproti tomu se

podle § 226 písm. a) tr. řádu

zprošťuje obžaloby,

kteřá mu kladla za vinu, že dne 18.8.20 [redacted] v Mostě, v ul. [redacted], v budově Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště [redacted] předložil [redacted], k podpisu kupní smlouvy k prodeji bytové jednotky v [redacted] velikosti 2+1, spoluvlastnického podílu o velikosti [redacted] na společných částech bytového domu čp. [redacted] a garáže č. [redacted] v k.ú. [redacted] (dále jenom jako „nemovitost“), kterých byla majitelkou, za částku 360.000,-Kč, kdy ona sama byla obviněným utvrzována v přesvědčení, že podepisuje zplnomocnění k zastupování k budoucímu prodeji a k jednání o prodeji uvedené nemovitosti, tak jak bylo s obviněným předem domluveno a s tímto listiny podepsala, přičemž na místě byla podána žádost na vklad změny vlastnického práva k nemovitosti ve prospěch [redacted] nar. [redacted] a následně byl v jeho prospěch povolen a zapsán vklad vlastnického práva v katastru nemovitostí a bezprostředně poté byla nemovitost prostřednictvím realitní kanceláře [redacted] nabízena k prodeji za částku 670.000,-Kč, aniž by poškozená z prodeje něčeho obdržela, čímž byla poškozené [redacted] nar. [redacted] způsobena škoda ve výši 650.000,-Kč,

neboť

nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozené [redacted] a [redacted] [redacted] jako právní nástupkyně pozůstalé po [redacted] zemřelé dne [redacted] odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1) Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal dne 8.6.2016 obžalobu na [redacted] pro přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d),e) tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d) tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Tato věc je vedena pod spisovou značkou 4T 55/2016. Dne 10.6.2016 podal státní zástupce další obžalobu pro přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku a zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a tato věc byla vedena pod spisovou značkou 4T 58/2016. Naposledy pak byla dne 23.8.2016 na [redacted] podána obžaloba pro přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a tato

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

věc byla vedena pod spisovou značkou 4T 86/2016. Shora uvedené věci byly spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí.

2) Rozsáhlým dokazováním soud zjistil dále podrobně rozvedené skutečnosti a okolnosti, zhodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech (§ 2 odst. 6 tr. řádu) a dospěl k závěru, že na základě takto shromážděných důkazů lze učinit spolehlivý závěr o vině obžalovaného přesto, že obžalovaný popřel, že by se žalovaného jednání dopustil s tím, že poškození lžou, a poškozená [REDAKCE] to udělala ze msty. Jednání obžalovaného s ohledem na způsob a okolnosti spáchání jednotlivých skutků, předměty útoků, způsobené následky i osobu obžalovaného, který nebyl ve stavu vylučujícím trestní odpovědnost, soud shledává společensky škodlivým ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. S ohledem na průběh dokazování a vývoj důkazní situace byl obžalovaný k návrhu státní zástupkyně, podle § 190 odst. 1, odst. 2 tr. řádu upozorněn na možnou změnu právní kvalifikace, a to ve vztahu k jednání, které bylo kvalifikováno jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku (bod 2 obžaloby podané pod sp. zn. 2ZT 371/2015) s tím, že tento skutek může být kvalifikován jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku (bod 3) tohoto rozsudku).

3) Obžalovaný [REDAKCE] se vyjádřil ke všem skutkům, které mu byly kladeny za vinu. Pokud jde o jeho výpověď z přípravného řízení pak se ke skutkům (původně vedených pod sp.zn. 4T 55/2016) vyjádřil pouze v obecné rovině. Uvedl, že se jedná o kriminalizaci jeho osoby [REDAKCE], se kterou do nedávné doby žil ve společné domácnosti a která ve všech skutcích figuruje jako svědek nebo jako osoba poškozená. K tvrzení [REDAKCE] (nyní [REDAKCE]) odkázal na tutéž argumentaci. Skutečnost, že [REDAKCE] kontaktoval, nepopřel s tím, že cílem jeho jednání bylo požádat jí o vrácení věcí, které odnesla z jejich společné domácnosti. Dále uvedl, že si není vědom, že by vulgárně a rasisticky urážel obsluhu v restauraci a rovněž popřel, že by neoprávněně užíval provozovnu v [REDAKCE] a opět odkázal na spojitost s [REDAKCE]. K jednání ve vztahu k poškozené [REDAKCE] uvedl, že pouze nesouhlasil s rozhodnutím paní [REDAKCE] při jednání na Úřadu práce v [REDAKCE] popřel, že by se dopustil popsání jednání vůči poškozené [REDAKCE] tak, jak bylo popsáno, že by poškozenou vybrždřoval a zpochybnil identifikaci svého vozidla. Ke skutkům původně vedeným pod sp. zn. 4T 58/2016 (zastavárna a prodej bytu) využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat. Ve své stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že poškozená [REDAKCE] jej zplnomocnila ke zprostředkování prodeje nemovitosti za kupní cenu ve výši 360 000,- Kč, doporučil svému otci, aby nemovitost koupil, koupě proběhla řádně a obě strany kupní smlouvu podepsaly. Dále pak doznal, že zastavárnu provozoval, avšak s tím, že z činnosti neměl žádný prospěch, přičemž živnostenské oprávnění neměl z důvodu záznamu v rejstříku trestů. K věci poškození auta [REDAKCE] (původně sp. zn. 4T 86/2016) rovněž využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat.

U hlavního líčení pak uvedl následující:

4) **Ohledně bodu 1)** obžalovaný odkázal na stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 08.12. (č.l.41) a dál se k věci nechtěl vyjadřovat. Další podrobnosti ohledně provozování zastavárny uvedl v rámci svého vyjádření ke skutku, kterým mu bylo kladeno za vinu neoprávněné užívání nebytového prostoru, popř. vyhrožování [REDAKCE] v bytě její matky (viz vyjádření obžalovaného ad bod 5,8).

5) **K bodu 2)** uvedl, že spolu s rodiči a se svojí bývalou přítelkyní [REDAKCE] přijeli do restaurace [REDAKCE]. Objednali si, a servírka jim přinesla studenou kávu. [REDAKCE] se začala rozčilovat, stěžovali si servírce, která jim odpověděla, že příště to ohřeje na kamnech a začala „rejpat“. Řekli jí, že půjdou pryč, že už žádnou kávu nechtějí, ale servírka přesto přinesla novou, horkou kávu s tím, aby ji vypili, když už ji udělala. Na to jí obžalovaný řekl, že může být ráda, že má práci. Servírka kávu na něj a [REDAKCE] „chrstla“, polila jim mobilní telefony a

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

obžalovaného opáčila na krku. Poté se hádali, obžalovaný přivolal policii a následně odjel na ošetření. Popřel, že by poškozenou [REDACTED] urážel a říkal to, co je uvedeno v obžalobě. K dotazu obhájkyň dále uvedl, že do incidentu jeho rodiče ani [REDACTED], nezasahovali, byli z toho překvapení. Policii zavolal on, přijel i strážníci městské policie, neví, zda učinili zápis.

6) **K bodu 3)** obžalovaný uvedl, že nedošlo k žádnému vyhrožování ani vyškubání vlasů. Poškozená mu říkala, že výpovědi měnila podle nálad, ráda se sebepoškozovala. Když se mezi sebou pohádali, tak vypovídala. Jako příklad uvedl, že mu poškozená volala, když jel do [REDACTED], ať přijede, že potratila, že je celá od krve; poslala mu fotku, následně zjistil, že se polila kečupem.

7) **K bodu 4)** obžalovaný uvedl, že přišel na „pracák“ na přepážku a poškozená [REDACTED] ho zavolala k sobě do kanceláře, zavřela dveře, otočila monitor počítače a zeptala se, co to má znamenat. Na monitoru byly fotografie z facebooku [REDACTED], kde byl nafocený plný botník bot. Paní [REDACTED] mu vynadala, že zaparkoval na její místo a pak se ho ptala, jak může žádat o sociální dávky, když uvedl, že s ním přítelkyně nebydlí a má tam tolik bot. Dle vyjádření obžalovaného se „chytli“, on pak odjel. Popřel, že by došlo k jednání, které je mu kladeno za vinu, že by poškozenou vybrzdil a zastavil s tím, že ani neví, jaké má poškozená auto.

8) **K bodu 5)** obžalovaný uvedl, že ani neví, na jaké telefonní číslo měl poškozenou [REDACTED] pronásledovat a posílat jí sms. Poškozená měla dvě nebo tři čísla, nějaké věci si psala sama. Obžalovaný popřel, že by nějaké sms poškozené psal. Připustil, že se hádali, ale on ji nepronásledoval, jen se třeba v [REDACTED] někdy 6x za den potkali.

9) **K bodu 6)** pak uvedl, že se to nestalo, nikdy nedošlo k události s kasrem. Připustil, že s poškozeným měl nějaké spory, byly vzájemné a vyvolané tím, že vzkazy od poškozeného [REDACTED] mu vyřizovala [REDACTED]

10) **K bodu 7)** obžalovaný uvedl, že pan [REDACTED] je nevlastní otec paní [REDACTED] a když začaly jeho spory s [REDACTED], tak mu řekl, ať se vystěhuje, že už ho tam nechce. Ten prostor užíval asi tři nebo čtyři roky, byla uzavřena smlouva, panu [REDACTED] řádně platil nájem. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou, obžalovaný si nepamatoval, zda dostal písemnou výpověď. Na vystěhování potřeboval nějaký čas, data si přesně nepamatoval, mohlo se jednat o pět dní, které jsou uvedeny v obžalobě. Musel si zajistit dodávku, v provozovně bylo hodně věcí. Situaci, že právě od 01.08.20[REDACTED] měl provozovnu užívat neoprávněně, si obžalovaný vysvětluje tím, že v té době začaly spory s poškozenou [REDACTED]

11) **K bodu 8)** obžalovaný uvedl, že ten den na daném místě nebyl, protože byl v zastavárně, kde ho napadla [REDACTED], matka poškozené [REDACTED] která po něm hodila promítačku, počítač, a pak byl odvezen do nemocnice. K dalším dotazům pak upřesnil, že v 11:15 hod dne 3.8.20[REDACTED] na dveře bytu nebouchal, protože byl v zastavárně a pak v nemocnici, kde byl asi týden hospitalizovaný. Napadení paní [REDACTED] spočívalo v tom, že po něm házela věci, natáčel ji u toho, paní [REDACTED] na něj křičela „ty koště zkurvený, co si to natáčíš, to už je stejně jedno“ a dále křičela, ať se vykašle na její dceru. Zavolal policii, hlídka to nafotila. Čas napadení nedovedl odhadnout s tím, že k němu došlo v době, kdy byl v zastavárně a tam býval vždy od 10:00 hod. do 17:00 hod.

12) **K bodu 9)** obžalovaný uvedl, že to celé vyvolal poškozený. Byl spolu s přítelkyní [REDACTED] u svých rodičů na jídle. Slečnu [REDACTED] pořád volali, kde je, že se k němu stěhovat nebude, že jí to zakazuje. Když odjeli od rodičů, čekal poškozený s [REDACTED] v autě o ulici níž, vydal se za nimi. Když obžalovaný v [REDACTED] zastavil na benzínce, poškozený [REDACTED] a [REDACTED] vyběhli z auta a začali slečnu [REDACTED] tahat z jeho auta ven. Ujeli a obžalovaný zavolal policii. Ke vztahu k poškozenému [REDACTED] obžalovaný uvedl, že když začal s [REDACTED] chodit, tak ji navštěvoval v [REDACTED], kde bydlela s 2 bratry a matkou, vše bylo v pořádku. Později poškozený [REDACTED] přivezl složku na obžalovaného, co kdy udělal, za co vše byl trestaný a její rodina řekla, že nechce, aby se s ním [REDACTED] stýkala. Následně mu poškozený začal psát

zprávy, jestli [REDAKCE] něco udělá, tak že mu zláme nohy a další výhružné věci. Pořád [REDAKCE] volal, naháněl je.

13) **Ke skutku týkajícího se prodeje bytu paní [REDAKCE]** (původně sp. zn. 4T 58/2016, ad 2) rovněž odkázal na stížnost z 08.12.20[REDAKCE] s tím, že víc k tomu nechce nic uvést.

14) Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 08.12.20[REDAKCE], na kterou obžalovaný v rámci své obhajoby odkazoval, soud přečetl. Dále se obžalovaný vyjádřil dne 20.6.20[REDAKCE] kdy uvedl, že lituje všeho, co se stalo. Pokud jde o jednání vůči [REDAKCE], něco je pravda, něco ne, něco se stalo i v restauraci [REDAKCE], ale setrval na tom, že se nestalo to s tím bytem. Dále uvedl, že termín výstupu z výkonu trestu je stanoven na rok 2022, problémy ve vězení nemá, byl asi 5x kázeňsky odměněn, nemůže však být ve věznici zařazen pracovně, nemá udělený volný pohyb, protože stále není skončeno toto trestní řízení. Jiná věc již proti němu vedena není.

15) Následně soud provedl další důkazy, jak podle návrhů obžaloby, tak obhajoby, popř. dokazování doplnil provedením i dalších důkazů. Rozsah dokazování považuje soud za dostatečný k tomu, aby z něj mohl vyvodit skutkové a právní závěry, o nichž nevznikají žádné pochybnosti. Pokud některé návrhy na doplnění dokazování, tak jak byly stranami učiněny, soud odmítl, bylo to pro jejich nadbytečnost či zjevnou neúčelnost. Prováděním takových důkazů by bylo ještě více protahováno trestní řízení a navrhované důkazy by nemohly zvrátit skutkový stav, který nepochybně vyplýval z již provedených důkazů. Konkrétní návrhy důkazů i důvody jejich odmítnutí jsou pak zmíněny v odůvodnění rozsudku, v částech týkajících se jednotlivých skutků, které byly obžalovanému kladeny za vinu.

K bodu 1)

16) Svědek [REDAKCE] k věci nejprve odmítl vypovídat s tím, že by si mohl uškodit, protože podnikal a je v osobním bankrotu. Následně uvedl, že podnikal asi do roku 2012 nebo 2013 v oboru maloobchod a velkoobchod. Provozoval zastavárnu, jedna provozovna byla v [REDAKCE] a jedna v [REDAKCE]. V [REDAKCE] pro něj pracoval na dohodu o provedení práce asi půl roku obžalovaný. Když podnikání ukončil, nikdo po něm provozovnu nepřevzal, dále se o zastavárnu nezajímal. Prostory měl pronajaté od nějaké firmy, jejíž název si nepamatuje, majitelem budovy, kde byla zastavárna je [REDAKCE]. Po ukončení podnikání si myslel, že ukončil i nájemní vztah, ale asi po roce za ním majitel budovy přišel s tím, že tomu tak není, ale žádné další nájemné nemusel platit. [REDAKCE] je jeho známý, svědek nevěděl, zda měl něco společného se zastavárnou. Po ukončení podnikání v provozovně nebyly žádné jeho věci. Pokud tam nějaké věci byly, tak bez jeho vědomí. Obžalovaného [REDAKCE] předtím, než u něj začal pracovat, osobně neznal.

17) Svědek [REDAKCE] k věci uvedl, že obžalovaného zná delší dobu. Obžalovaný ho požádal, aby svým jménem zaštitil provozovnu, dal k dispozici své IČO, protože obžalovaný neměl živnostenské oprávnění. Co se dělo v zastavárně, neví, neuzavíral nájemní smlouvu, nikdy nejednal s vlastníkem těch prostor, ani v souvislosti s ukončováním provozu. Od obžalovaného nedostával žádnou finanční kompenzaci ani žádné podíly na zisku, o provoz se nezajímal, daňová přiznání ohledně této činnosti nepodával. Nepamatoval si, v které době ho o to obžalovaný požádal. Mezi jím a obžalovaným nebyl žádný pracovní poměr. V zastavárně v roce 2013 asi po dobu tří měsíců obžalovaného zastupoval, peníze dával otci obžalovaného nebo obžalovanému. K ukončení činnosti zastavárny došlo poté, kdy byl vyrozuměn policií, že v provozovně bude provedena kontrola, šel k výsledku a okamžitě tuto činnost zrušil.

18) Rovněž z výpovědi **svědkyně [REDAKCE]** vyplynuly skutečnosti, které dokreslují, že obžalovaný danou zastavárnu provozoval a paradoxně v reakci na výpověď této svědkyně pak obžalovaný usvědčuje sám sebe. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že pracovala v [REDAKCE] vedle předmětné zastavárny. K dotazu obhájkyne obžalovaného uvedla, že po rozchodu její dcery s obžalovaným přišla do zastavárny a s obžalovaným měla fyzický konflikt. Jednalo se o den, kdy

se stala událost s dveřmi (viz bod 8), do zastavárny mu přišla vynadat, pohádali se. Svědkyně potvrdila, že byla sprostá a naštvaná, křičela. Obžalovaný měl mobil a všechno si to natáčel, pak mobil vypnul, shodil nějaké věci, rozdupal je a řekl, že se na ní bude „hojit“. Pak odešla do práce, jejímu příteli okamžitě přišla fotka, na které se obžalovaný drží za hlavu s tím, že ho svědkyně měla napadnout. **V rámci své připomínky pak obžalovaný uvedl, že je trošku nelogické, že by si sám rozbil své věci, co měl zastavené od klientů, uvedl časové období, ve kterém se v provozovně zdržoval.**

19) Soud rovněž nepřehlédl, že o tom, že obžalovaný „měl zastavárnu“, hovořili svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], jejichž výslech navrhoval obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne, ovšem k okolnostem jeho soužití s [REDAKCE] (k bodu 5/). Tuto informaci svědci uvedli na obecný dotaz, jakým způsobem a jak dlouho znají obžalovaného. A o působení obžalovaného v dané zastavárně se vyjádřil rovněž svědek [REDAKCE] majitel objektu (viz bod 7), přičemž v připomínkách k jeho výpovědi, či na dotazy obhájkyne obžalovaný např. uvedl, že zastavárnu provozoval asi 3-4 roky, řádně platil nájem, na odvoz věcí si objednával dodávku. Zásadní pro posouzení zdrojů obživy a „podnikatelských“ aktivit je i výpověď svědkyně [REDAKCE]. Z této vyplynulo, že kdykoliv přišla do zastavárny, tak jí vyhazoval a nechtěl, aby tam byla. Na dveřích bylo napsáno, že to provozuje pan [REDAKCE], kterého asi 2x viděla, ale nikdy ne v zastavárně. Pana [REDAKCE] viděla také, ale nespojuje si ho se zastavárnou. Svědkyně uvedla, že na zastavárně byla vyvěšená otevírací doba, obžalovaný vstával, kdy chtěl. Často byla přítomna tomu, že obžalovanému někdo telefonoval, z hovoru vyrozuměla, že jde o prodej nějakých věcí, často viděla, že na serveru Bazoš přes počítač nabízel nějaké zboží a tímto způsobem obchodoval. Svědkyně se nedokázala vyjádřit, jaký měl obžalovaný příjem a za co žil. Uvedla, že jednou peníze měl, a pak neměl ani 10 Kč, jezdil nejdřív autem zn. [REDAKCE] pak [REDAKCE] bydleli ve velkém nadstandardním bytě 1+3 v podkroví, nájem a inkaso byl okolo 15 tisíc měsíčně, obžalovanému přispívala, když jí o to požádal, jinak po ní peníze nechtěl.

20) S ohledem na obsah svědeckých výpovědí, vyjádření obžalovaného, který provozování zastavárny nepopírá a v rámci své výpovědi označil dobu, po kterou takovou činnost provozoval s tím, že v provozovně byl každý den od 10 do 17 hod, soud neprováděl další dokazování ohledně tohoto skutku čtením listinných důkazů založených ve spise, ani výslechem svědků (zákazníků), či čtením záznamů o jimi podaných vysvětleních s tím, že tyto s ohledem na již provedené důkazy a jejich obsah považoval za nadbytečné. Nadto strany čtení těchto listin ani jejich předložení nenavrhovaly a uvedly, že jsou s nimi seznámeny. Pro úplnost pak soud poznamenává, že z přehledné tabulky (č.l. 870-871) odeslaného zboží, ceny zboží a ceny přepravy za období 26 měsíců, v němž v nejméně 70 případech obžalovaný prodejem bazarového zboží získal po odečtení nákladů na dopravu částku 221 288 Kč, nelze učinit závěr, že tato hodnota je „čistým příjmem“ obžalovaného, jak argumentuje obžaloba. Pro takový závěr chybí doložení dalších nákladů, které musely být zcela jistě vynaloženy v souvislosti s provozem zastavárny a je na místě důvodně předpokládat, že zadokumentované případy prodeje jsou velice pravděpodobně jen zlomkem „podnikatelské“ činnosti obžalovaného. Za základ svých skutkových zjištění proto vzal důkazy provedené v řízení před soudem, které obžalovaného jednoznačně usvědčují a zároveň korespondují s vyjádřením samotného obžalovaného. Zastavárenská činnost a maloobchod s použitým zbožím je oborem živnosti volně uvedeným v příloze č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a podmínkou jejího provozování je živnostenské oprávnění k této činnosti ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Z vyjádření svědka [REDAKCE] v souladu s vyjádřením svědka [REDAKCE] který s [REDAKCE] uzavřel nájemní smlouvu vyplývá, že držitelem živnostenského oprávnění v oboru zastavárenská činnost a maloobchod s použitým zbožím byl právě [REDAKCE] nikoli obžalovaný [REDAKCE] který byl v rozhodném období dle sdělení Úřadu práce ČR v období od 7.8.2013 do 5.11.2013 a následně od 10.9.2014 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, přičemž po celou dobu nebyl zaměstnán. Z výpovědi svědka

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

█████████ dále vyplynulo, že provozování zastavárenské činnosti nepovažoval za součást svého vlastního podnikání a žádným způsobem se na ní nepodílel. Dokazováním v přípravném řízení i v řízení před soudem bylo prokázáno, že osobou, která vedla provozovnu ██████████ zastavárna v ██████████ byl obžalovaný ██████████ a je rovněž nepochybné, že veškerý zisk z prodeje, byl jeho ziskem. Bylo tak prokázáno, že předmětnou činnost obžalovaný provozoval přesto, že nebyl držitelem živnostenské oprávnění, takovou činnost vyvíjel soustavně, dle jeho vlastního vyjádření po dobu asi 3-4 let, přičemž dle ustálené judikatury se k naplnění znaků přečinu dle § 251 odst. 1 tr. zákoníku vyžaduje provozování takové činnosti alespoň po dobu 6 měsíců, činil tak vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a samozřejmě za účelem dosažení zisku. Okolnost, zda obžalovaný dosahoval či nedosahoval zisku, popř. v jaké výši, není pro dovození trestní odpovědnosti rozhodná. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný ██████████ svým jednáním naplnil všechny znaky přečinu neoprávněného podnikání dle § 251 odst. 1 tr. zákoníku a to v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a uznal jej tímto přečinem vinným.

K bodu 2)

21) Svědkyně ██████████ uvedla, že v inkriminovanou dobu pracovala v restauraci ██████████ jako servírka. Ten den nebyla připravená terasa restaurace, obsluhovala jen vevnitř. Přišel obžalovaný ██████████ se svou přítelkyní ██████████ a rodiči. První si objednal otec ██████████ dvě turecké kávy a dvě palačinky a poté si ██████████ objednala dvě piccola dolitá studeným mlékem. Asi po pěti minutách přinesla kávy, obžalovaný se ptal, kdy budou hotové palačinky, že mají naspěch. Když přinesla palačinky tak jí obžalovaný řekl, že kávy jsou studené, a že to tam vypadá a chutná jako v kriminále. Omluvila se, přesto že se nejednalo o její chybu, vrátila jim 54 Kč za dvě kávy a na účet podniku přinesla dvě jiné kávy dolité teplým mlékem. Obžalovaný jí řekl, že si má vážít práce, že takhle s ním nikdo mluvit nebude, že je špinavá cikánka, černá huba, a že si to s ní vyřídí. Odběhla s pláčem do kuchyně a na terasu šel její kolega ██████████. Protože se dlouho nevracel, tak se tam šla podívat a obžalovaný nadával i ██████████. Řekla mu, ať se uklidní, na terasu začínali chodit hosté. Mávla rukou a nechtěně rozlila hrníček se studenou kávou, který stál na stole. Svědkyně uvedla, že si je jistá, že nikoho nepolila, káva byla studená, takže nemohla nikoho opařit. Následně zavolala vedoucí ██████████ a na její pokyn přivolala městskou policii. Dále svědkyně uvedla, že to co jí obžalovaný řekl, se jí dotklo, protože ji takhle nikdo v životě neurazil, nikdy se jí taková situace nestala, byl to pro ni šok. K dotazu obhájkyne svědkyně uvedla, že je Romka a o okolnosti, že měla obžalovaného opařit, se dozvěděla tak, že obžalovaný na ni podal trestní oznámení, uvedl to ve své výpovědi, věc se řešila na městském úřadě. Svědkyni byla předložena fotodokumentace na čl. 265-269, označila stůl, kde obžalovaný seděl. Dále uvedla, že když zjistila jméno obžalovaného, něco zaslechla z „drbů“ a to v ní vyvolalo ještě větší strach. V práci dělala chyby, nesoustředila se, na doporučení vedoucí zůstala týden doma. Vše se postupem času srovnalo, obžalovaný ji nevyhledával, nevyhrožoval.

22) Obžalovaný v rámci své připomínky uvedl, že by se chtěl paní ██████████ omluvit, jestli v ní ta hádka něco vzbudila, upřesnil, že ani nevěděl, že je Romka, viděl ji poprvé v životě, přičemž setrval na tom, že na ně vylila druhé kafe, co přinesla, které už bylo vařící. Na to svědkyně reagovala tak, že když se obžalovaný omluvil, tak tím asi přiznal, že to tak bylo. Omluvu přijala s výhradou, že by se měl omluvit i za to, že ji krivě obvinil, že ho úmyslně polila horkou kávou.

23) Svědek ██████████ uvedl, že byl v dané restauraci zaměstnán jako ██████████, ten den byl v práci s kolegyní ██████████, která najednou přiběhla do kuchyně a brečela, že jí někdo uráží. Šel ven, kde seděl obžalovaný, který začal nadávat, že to je ta „černá cikánka, černá svině“ atd. Dle svědka tam dohromady byly tři osoby a během incidentu přišli další hosté. Ptal se, co se stalo, proč obžalovaný uráží obsluhu. Řekl, že dostal studenou kávu, že to tam vypadá jako ve vězení a podobné nesmysly, proto mu svědek řekl, aby opustil restauraci, ale obžalovaný neposlechl a pořád nadával. Poškozená ██████████ také žádala, aby opustili restauraci a jak chtěla sklidit stůl, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

rozlila kávu po stole. Dle názoru svědka se nejednalo o úmysl, že by obžalovaného polila schválně, nevšiml si, jestli bylo potřásneno oblečení obžalovaného nebo někoho jiného, viděl jen hodně kávy na stole. Součástí objednávky byly i dvě palačinky, které stihl připravit, na stole viděl dva talíře a dva šálky s kávou. Upřesnil, že kávu připravuje servírka na baru, nikdy předtím neslyšel, že by si někdo stěžoval na studenou kávu, nikdy předtím kolegyně [REDAKCE] neměla s žádným hostem konflikt. Celý incident skončil tak, že poškozenou [REDAKCE] zatáhl dovnitř restaurace, ona zavolala provozovatele, a zároveň s vedoucí přijela i městská policie. V té době tam obžalovaný i s ostatními asi ještě byl. Byl přítomen tomu, když poškozená přišla na terasu podruhé a obžalovaný jí stále dokola nadával. Svědek se nedokázal vyjádřit, zda u stolu zaslechl urážky nebo i výhrůžky s tím, že už uplynula dlouhá doba. Po rozlité kávy vstal obžalovaný od stolu, co ještě prohlásil, si svědek nepamatoval, starší pán se to snažil nějakým způsobem uklidňovat, nadával jen obžalovaný.

24) Svědkyně [REDAKCE] k této věci uvedla, že do restaurace [REDAKCE] přijela spolu s obžalovaným a jeho rodiči asi kolem páté hodiny, sedli si venku na terase, spolu s otcem obžalovaného šli do restaurace a objednali si. Když servírka přišla, byly kávy pro ni a obžalovaného úplně studené, obžalovaný jí řekl, že to pít nebude a servírka mu naznačila, že když se jim to nelíbí, tak tam chodit nemají, že už si to minule nepřála, když ho tam s někým viděla. Servírka přinesla jinou kávu, přesto, že jí řekli, že ji nechťejí, že zaplatí a odejdou. Když druhou kávu přinesla, začala se dohadovat s obžalovaným, který jí začal sprostě a rasisticky urážet, řekl jí, že je to černá huba, ať si váží práce, že to je špinavá cikánka. Servírka ho polila kávou, svědkyně měla polité jen kalhoty. Servírka se rozbřečela, přišel další člověk, který tam pracoval, obžalovaný zavolal městskou policii. Obžalovaný si stěžoval, že má popálený krk. K upřesňujícím dotazům uvedla, že na terase byli ještě další lidé, seděli na druhé straně terasy. Ten rozhovor slyšet mohli, protože se mluvilo dost hlasitě, obžalovaný se servírkou na sebe pak už pokřikovali a ti lidé koukali směrem k nim. Servírka byla slušná do té doby, než řekla, že tam nemají chodit a na nadávky ze strany obžalovaného poté, co jí obžalovaný řekl, že je „černá huba“, odpověděla, že jsou „rasisticky svině“ nebo něco takového, utekla dovnitř a začala brečet.

25) Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného, k věci uvedla, že do restaurace [REDAKCE] přijela s manželem, synem a slečnou [REDAKCE] na palačinku a kávu. Obsluhovala je servírka, ale káva byla studená, včetně toho mléka, co nosí ve džbánu. Přivolali ji ke stolu, servírka řekla, že to není možné a že kávu ohřeje. Svědkyně řekla, že půjdou domů a dle jejího vyjádření začala servírka „mít docela ostrá gesta, Romové jsou impulzivní“.... Když přinesla novou kávu tak ji hodila na stůl, polila syna a slečnu [REDAKCE], ta káva byla vařící. Syn jí řekl: „Co si to dovoluješ, ty cikánko“. Dle vyjádření svědkyně to neřekl hanlivě, nebyla to urážka. Svědkyně tvrdila, že servírka kávu na ten stůl „mrskla“ a řekla něco v tom smyslu, že jsou „bílí gadžové“. Svědkyně dál navrhovala, aby šli domů, ale syn trval na tom, že si to tam snědí a dopijí. Slečna [REDAKCE] byla hysterická, že má zničený mobil a kalhoty, syn zavolal policii. Dále svědkyně uvedla, že celému incidentu nebyl nikdo další přítomný, servírka to řešila sama, připustila, že někdo vyšel mezi dveře a díval se. K upřesňujícím dotazům uvedla, že syn poškozené řekl něco v tom smyslu, ty cikánko, to jsi neměla, a to bylo všechno, neřekl jí „ty chcípneš“, nepadla hanlivá slova, syn se podle jejího názoru chtěl před všema ukázat, slečna [REDAKCE] do něho „ryla“. Dále se svědkyně vyjádřila k soužití jejího syna s poškozenou [REDAKCE]; tato část výpovědi je zaznamenána u bodu 3/.

26) Svědek [REDAKCE], otec obžalovaného využil svého práva a odmítl k věci vypovídat.

27) Za souhlasu stran bylo přečteno podané vysvětlení [REDAKCE]. Tento k věci uvedl, že v době, kdy byl se svou přítelkyní na terase restaurace „[REDAKCE]“, tak viděl slovní rozepři mezi mladým mužem, hostem restaurace, a servírkou. Přesně neslyšel, co si říkali, o celý konflikt se blíže nezajímal, pouze slyšel, jak servírka vysvětlovala svému kolegovi, kterého následně na místo přivedla, že ten mladý muž jí hrubě nadával. Dle jeho názoru byl iniciátorem konfliktu ten mladý muž. K tomuto důkazu neměl obžalovaný připomínky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

28) Na osobním slyšení svědka [REDAKCE] a provedení důkazu záznamem kamerového systému z dané restaurace strany následně netrvaly, ač takový návrh na doplnění dokazování obhájkyň obžalovaného původně opakovaně činila. Soud takové důkazy neprováděl.

29) Ohledně tohoto skutku soud učinil závěr, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku tím, že poškozenou označil za „špinavou cikánku, černou cikánku, černou hubu“, a tím veřejně hanobil některou rasu. Za základ skutkového zjištění soud považuje výpověď poškozené [REDAKCE]. Z její výpovědi vyplynulo, že se cítí být příslušnicí dané rasy a projev obžalovaného, který učinil veřejně, vnímala jako urážlivý. Výpověď poškozené je v souladu s výpověďmi dalších na místě přítomných osob, zejména [REDAKCE] jakož i [REDAKCE] která následně potvrdila, že k události došlo tak, jak uvedla poškozená. Okolnosti úmyslného polití a opáření kávou, jak tvrdí obžalovaný, či nechtěného rozlití kávy na stůl, jak uvádí poškozená, není rozhodná pro spáchání uvedeného přčinu. Obžalovaný se poškozené po její výpovědi omluvil, v rámci svého posledního vyjádření k věci uvedl, že ta věc [REDAKCE] se stala. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil v úmyslné formě zavinění zákonné znaky skutkové podstaty přčinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, prostory restaurace jsou místem veřejně přístupným, a soud ho uznal vinným.

K bodu 3)

30) Výpověď svědkyně [REDAKCE] byla dle § 209 tr. řádu provedena v nepřítomnosti obžalovaného za současného vyloučení veřejnosti ve smyslu ust. § 200 odst. 1 tr. řádu.

31) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že s obžalovaným ukončila vztah asi v květnu nebo červnu 20[REDAKCE]. V tu dobu neměla vlastní byt, trvale byla hlášena u matky, ale bydlela u obžalovaného. Obžalovaný jí odvezl ke svým rodičům, každému řekl, co má vypovídat na policii (pozn. soudu – v rámci prověřování skutku ad2/). Doma jí začal vyhrožovat, že si to odskáče, že ji zbije, vezme jí všechny věci, počítač, telefon, že ji vyškube vlasy. Svědkyně se dostavila na předvolání na policii a řekla to, co po ní obžalovaný chtěl. Za několik dní ale obžalovaný své výhrůžky splnil, zmlátil ji, tahal ji po bytě za vlasy. Proto se rozhodla, že půjde na kriminálku a řekne pravdu, jak to všechno bylo. Obžalovaný se nějak dozvěděl, že byla na policii a co tam uvedla. Donutil ji, aby zavolala na kriminálku s tím, že si chce domluvit schůzku. Po celou dobu jí stál za zády. Chtěl, aby svou výpověď zase změnila s tím, že se mezi sebou pohádali, a že to řekla ze vzteku. Když dotelefonovala, sebral ji telefon, zlomil sim-kartu, sebral všechny její věci, co měla u něj v bytě, vyhodil ji za dveře a odjel. Neměla boty, měla jen tepláky a tričko, úplně nahá nebyla. Upřesnila, že nahou ji za dveře obžalovaný vyhodil a pustil ji dovnitř třeba po dvou hodinách ve 3 jiných případech. V tomto případě (v souvislosti s výpovědí na policii) seděla před dveřmi asi do tří do rána, obžalovaný se nevrátil, přelezla bránu a šla k matce. Druhý den odjela na policii, mluvila s policistou [REDAKCE], kterému řekla, že ji obžalovaný nutí změnit výpověď, ale že výpověď měnit nechce, že se bojí a neví co dělat. Upřesnila, že když šla k výsledku na policii, tak viděla obžalovaného, který tam přijel. Ten den byl pátek, policista na ni čekal, dokonce se domníval, že ji tam obžalovaný přivezl. Poškozená ale přijela svým autem, které zaparkovala jinde a na policii došla pěšky, protože měla obavu, že jí obžalovaný propíchá gumy. Obžalovaný věděl, že se k výsledku má dostavit na 13. hodinu. Do bytu k obžalovanému se již nevrátila, byla u matky, neměla vůbec nic. K dotazu soudu uvedla, že ji obžalovaný ohrožoval nůžkami. Popsala, že jí obžalovaný shodil na zem, vytáhl z linky kadeřnické nůžky a mířil ji na krk. Ležel na ní a vyhrožoval ji, že ji zabije. Když se jí podařilo přetočit, tak ji chytl za vlasy a uštíhl jí spodní pramen. Byl to poslední incident, po kterém se už k obžalovanému nevrátila. Věci ji po nějakém čase vrátil. K událostem, které následovaly, se svědkyně rovněž podrobně vyjádřila. Obsah této části výpovědi je zachycen v odůvodnění tohoto rozsudku ad 5/. **K trestnímu řízení se poškozená připojila s nárokem** na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč. K tomuto uvedla, že se neléčila v tom smyslu, že by navštívila odborníka. Doufala, že to za čas přejde, a že

na to zapomene, ale to se nestalo, myslí na to poměrně často, má strach, připadá jí, že to prožívá pořád dokola.

32) Rovněž ohledně tohoto skutku soud učinil závěr o tom, že se obžalovaný [REDAKCE] popsaneho jednání dopustil. V souvislosti s prověřováním jednání, jehož se dopustil dne 17.05.20[REDAKCE] v prostorách restaurace [REDAKCE], kterému byla přítomná i poškozená [REDAKCE] jako jeho tehdejší družka, je nepochybné, že vyvíjel aktivitu, aby poškozená podala ve věci taková vysvětlení, která by svědčila v jeho prospěch. Svým jednáním tak ovlivňoval vůli poškozené k jednání, které má právně relevantními následky. Za základ svých úvah vzal soud výpověď poškozené, přičemž neshledal žádnou motivaci pro zkreslení její výpovědi. Návrh na doplnění dokazování znaleckým vyšetřením poškozené, kterým by byla přezkoumána věrohodnost [REDAKCE], soud považoval za nadbytečný, protože výpověď jmenované není osamoceným důkazem a soud při svém rozhodování vycházel ze souhrnu provedených důkazů. Důvody, proč soud považoval výpověď poškozené za věrohodnou, jsou ještě podrobněji rozvedeny dále (bod 5,6) a na tomto místě pouze soud předznamenává, že obžalovaný se chová a argumentuje tak, jak v dané chvíli považuje za vhodné a výhodné, avšak nedomýšlí kontext událostí. Obhajobu obžalovaného pak v kontextu všech svědeckých výpovědí soud vyhodnotil tak, že ve vztahu k poškozené [REDAKCE] má obžalovaný snahu činit ze sebe obět' jejího agresivního jednání. Obžalovaný se snaží přenést odpovědnost za své jednání na další osoby. Výrazným rysem, který bylo možné v chování obžalovaného vysledovat, byl vztek a agrese vůči lidem, kteří nejednají zcela v souladu s jeho zájmy a představami.

33) Obhajoba obžalovaného, že za veškerými trestními oznámeními všech třetích osob na něj stojí jeho bývalá partnerka, je ryze účelová, nevěrohodná, evidentně vedená snahou eliminovat vlastní trestní odpovědnost. Způsob a průběh podaných výpovědí poškozenou v rámci prověřování skutku popsaneho pod bodem 2 rozsudku pak svědčí závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil v úmyslné formě zavinění zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, když se takového jednání dopustil vůči poškozené, která je v dané věci svědkem a když ji násilím a pohrůzkou dalšího násilí nutil k tomu, aby vypovídala v jeho prospěch, nebo aby podané vysvětlení v tomto směru změnila. Soud jej proto uznal vinným tímto zločinem, když na změnu právní kvalifikace byl obžalovaný řádně upozorněn, jak je uvedeno výše.

K bodu 4)

34) Svědkyně [REDAKCE], jejíž výpověď byla podle § 209 tr. řádu provedena v nepřítomnosti obžalovaného k věci uvedla, že obžalovaného neznala do doby, než někdy na jaře roku 20[REDAKCE] na Úřadě práce v [REDAKCE] podal žádost o dávky pomoci v hmotné nouzi. V den, kdy podal uvedenou žádost, přijel obžalovaný autem a zaparkoval na místě, které je vyhrazeno pro zaměstnance úřadu práce, takže byla přivolána hlídka městské policie. Obecný postup při vyřizování žádostí je stanoven tak, že potencionální žadatel přijde na pracoviště, je přidělen k určitému pracovníkovi a to podle abecedy, na základě jeho sdělení jsou mu vydány příslušné formuláře a posléze klient přijde, dávka se zpracuje, doklady se převezmou. Pokud jde o obžalovaného, tak u prvního setkání k žádnému problému nedošlo, v průběhu března došlo k přijetí podkladů. Před přiznáním dávky se kontrolují majetkové a sociální poměry žadatelů, sociální šetření, aby bylo ověřeno, v jakém prostředí obžalovaný bydlí, bylo provedeno asi v půlce dubna. Šetření se prováděla dvakrát, protože při prvním šetření nebyl ověřen skutečný stav, protože pracovníci nebyli vpuštěni do domu. Při druhém pokusu bylo domluveno konkrétní datum, obžalovaný byl doma, šetření bylo uskutečněno. Na základě provedených zjištění byla dávka přiznána. Následně byl úřad práce požádán o součinnost ve věci, kdy obžalovaný uvedl, že došlo k odcizení některých věcí z jeho bytu. Jednalo se o podání informace, zda se v bytě konkrétní věci nacházely či nenacházely. Na základě sdělení od policie byl obžalovaný vyzván, aby k tomu podal vysvětlení a začal se řešit nepoměr vykazovaných příjmů obžalovaného a plateb za bydlení, protože už jen náklady na jeho bydlení činily více, než se mu sešlo ze všech sociálních

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

dávek. Obžalovaný k tomu uvedl, že nájemné za něj pravidelně doplácí rodiče. Takový pravidelný příjem na nájemné byl započítán jako příjem a tím přestal obžalovaný splňovat podmínky pro vyplacení dávek, protože životní minimum pro jeho osobu představovalo 3.410,- Kč a i příspěvek od rodičů byl vyšší. Po jednání s kolegyní, která dávky obžalovaného řešila, pak obžalovaný přišel do kanceláře svědkyně a mezi dveřmi ji sdělil, aby si na něj dala pozor. Svědkyně dále uvedla, že by celou věc považovala za vyřízenou, protože na obdobné slovní útoky je zvyklá, a to až do doby, než došlo k prvnímu incidentu, kdy ji obžalovaný „vybrzdil“, když jela sama ze zaměstnání. V té době již z doslechu věděla, že se něco v [REDAKCE] děje, že občas došlo k nějakému incidentu v rámci „vybrždění“ nebo propíchnutí pneumatik. Začala mít obavy, aby se nestalo něco takového i jí, protože obžalovaného připravila o jeho pravidelný příjem. Následovaly ještě dva incidenty, ty situace byly vždy stejné, vždycky to bylo nějaké vybrždění a nějaká gestikulace. Ve druhém případě v autě jela celá rodina, řídil manžel svědkyně, stalo se to v té části města, ve které bydlí. Naposledy jela se sedmiletým synem, bylo léto, okénka byla stažená. Auto, které řídil obžalovaný, zastavilo proti autu, které svědkyně řídila, bránilo jí ve výjezdu ze školky. Obžalovaný byl hrubý, gestikuloval, synovi musela situaci vysvětlovat. K dalšímu konfliktu již nedošlo, už se s obžalovaným nikdy nepotkali. V rámci doplňujících dotazů svědkyně upřesnila podrobnosti. Uvedla, že když jela se synem ze školky, tak vyjížděla z ul. [REDAKCE] na ulici [REDAKCE] v místech, kde je [REDAKCE] a pak se přejíždí ke [REDAKCE]. Obžalovaný jí neumožnil vyjet z [REDAKCE] a projet křižovatkou. Dle svědkyně byla asi náhoda, že se na daném místě potkali, ale obžalovaný ji mohl minout, nemusel si jí vůbec všimnout. I v případě, kdy jela sama z práce, šlo zřejmě o náhodné setkání, ale obžalovaný ji dle jejího názoru neuměl minout, musel jí dát najevo, že se něco děje. K popisu vozidla, které obžalovaný užíval, uvedla, že se jednalo o velké černé auto, dle jejího názoru [REDAKCE]. Ke svému vozidlu uvedla, že se také jedná o specifické auto, takže předpokládá, že se obecně ví, kdo s ním jezdí, není v [REDAKCE] neznámá osoba, dá se lehce vysledovat, kdy, kudy a kam chodí. Začala mít obavy ve chvíli, kdy se jednání obžalovaného začalo dotýkat její rodiny. Dne 5.5.20[REDAKCE] byl obžalovaný seznámen s výpovědí svědkyně, bylo mu umožněno položit jí otázky. K tomu obžalovaný uvedl, že nemá žádné dotazy a že by se chtěl omluvit, a že ho celá věc mrzí.

35) Svědek [REDAKCE] pak k věci uvedl, že obžalovaného nezná. V jednom případě, kdy jel spolu s manželkou po ulici [REDAKCE] je předjelo auto a zastavilo před nimi. Když ho míjeli, tak mu manželka řekla, že už ví, proč asi zastavil, že je to pan [REDAKCE], který už jí takto vybrzdil asi 2x. Auto řídil obžalovaný, byl v autě sám. Když auto míjeli, tak svědkovi připadalo, že obžalovaný něco mluví, volá, ale nic neslyšel, negestikuloval. K věci mu manželka řekla, že šlo o nějaké nepřiznané dávky, podrobnosti neuváděla, snad jen, že tam padla nějaká ostřejší slova. Spor byl mezi úřadem práce a obžalovaným, vzhledem k tomu, že je [REDAKCE] tyto věci jdou přes ni. Manželka mu říkala, že jí je to nepřijemné, jak to celé skončilo, neví.

36) Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi k dotazu soudu uvedla, že má hodně bot, tuto svou „sbírku“ bot vyfotila a dala na facebook, ale popřela, že by poslala fotografii svých bot na úřad práce, aby upozornila příslušné pracovníky na to, že žije s obžalovaným. Dále uvedla, že věděla, že v bytě obžalovaného bude probíhat nějaká kontrola pracovníků úřadu práce, ale nevěděla proč. Obžalovaný jí ale řekl, že veškeré své věci musí sbalit a odnést do garáže, nesmělo tam být nic z jejích věcí. Doplnila, že v bytě byla vířivka, takže jí obžalovaný nutil, aby ji s ním tahala dolů, že ji tam teď mít nemůže. Za jak dlouho se její věci, včetně vířivky vrátily, si svědkyně nepamatovala s tím, že je přinesl obžalovaný; mohlo se jednat o pár dní, protože dlouho bez svých věcí nebyla.

37) Soud neměl nejmenších pochybností o tom, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil popsaného jednání a tedy že použil výhrůžky vůči úřední osobě z důvodu výkonu její pravomoci, a to s cílem ji zastrašit. Poškozená, [REDAKCE] [REDAKCE], provedla šetření v místě bydliště obžalovaného. Po ověření rozhodných skutečností, kdy byl zjištěn nepoměr mezi výdaji obžalovaného a jeho příjmy, byly obžalovanému dávky

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

odejmuty. Motivace jednání obžalovaného vůči poškozené je více než zřejmá. Za základ skutkových zjištění soud považoval výpověď poškozené [REDAKCE] která v pozici [REDAKCE] [REDAKCE] Úřadu práce v [REDAKCE] rozhodovala v případě žádosti obžalovaného o přiznání dávek hmotné nouze. Jak ve správním řízení vyšlo najevo, žádal obžalovaný o poskytnutí dávek neoprávněně, a proto mu přiznány nebyly. Výpověď poškozené je podporována výpověď jejího manžela a správnost postupu úřadu práce jako správního orgánu je potvrzena i výpovědí [REDAKCE]. Pro dovození trestní odpovědnosti obžalovaného je zcela nerozhodné, zda obžalovaný měl skutečně v úmyslu své výhrůžky, které činil zejména gesty, splnit. Vzhledem k okolnostem a způsobu projevu, bylo jednání obžalovaného způsobilé vyvolat obavu na straně poškozené. Takovým jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a soud jej uznal vinným.

K bodu 5)

38) K tomuto jednání obžalovaného poškozená [REDAKCE] uvedla, že poté, kdy odešla z bytu obžalovaného, jí neustále psal o tom, jak ji miluje, zároveň jí vyhrožoval. Z půjčeného telefonu mu napsala, že když ji přinese k její matce do práce její věci, tak že se k němu vrátí. To však neměla v úmyslu, pouze chtěla získat své věci. Obžalovaný věci přinesl a poškozená mu slíbila, že počká v [REDAKCE] na benzínové stanici. Obžalovaný tam na ni čekal, ale ona tam nepřišla, obžalovaný ji začal psát sprosté výhrůžné a agresivní zprávy. Upřesnila, že s obžalovaným se nejprve scházeli přibližně rok, pak spolu začali od října nebo listopadu 20[REDAKCE] bydlet, odešla od něho v květnu nebo červnu 20[REDAKCE]. Za dobu jejich soužití došlo asi šestkrát k tomu, že ji napadl. Nikomu se nesvěřovala, až v úplném závěru mámě. Intimní fotografie obžalovaný pořídil bez jejího vědomí. Na fotografiích, které obžalovaný dával na internet a posílal je jí nebo panu [REDAKCE], se poznala, obžalovaný to posílal celé rodině. Fotografie byly z doby, kdy to mezi nimi bylo dobré, o pořízení několika vůbec nevěděla, připustila, že jednu z nich obžalovaný nepořídil. Po rozchodu s obžalovaným jí lidi začali psát, že má na facebooku vytvořený falešný profil, že si obžalovaný přidává její přátele, píše tam, že má pohlavní choroby, že provozuje prostituci v [REDAKCE] posílal to i s jejím číslem, které si v důsledku toho musela změnit. Odvedl tím od ní její kamarádky, protože se ho všichni báli a nikdo s ním nechtěl mít nic společného. Facebookové profily stále blokovala, občas tam nebyly žádné fotky, ale jen hanlivé texty; domnívá se, že to ustalo, když byl obžalovaný poprvé vzat do vazby. Dále uvedla, že ze začátku byl jejich vztah hezký, obžalovaný neprojevoval žádné známky agrese, měla ho ráda. Nikdy obžalovanému nevyhrožovala, připustila, že ho několikrát odmítla ze strachu pustit do bytu. K fotografii, která měla dokladat, že si podřezala žíly, uvedla, že si nepamatuje, že by ji poslala a zdůraznila, že by si neublížila. Zjistila, že obžalovaný měl profily na [REDAKCE], což je internetová seznamka, kde psal asi tak 40-ti ženám. Domlouval si schůzky, chtěl po nich intimní fotky. Když dotyčná odmítla, tak byl agresivní a vulgární. Po ukončení soužití s obžalovaným byla ráda, že s ní pořád byl [REDAKCE], její přítel, bez něj nikam nevycházela. Neustále je někdo sledoval. Měla pocit, že obžalovaný nepřetržitě krouží kolem domu, v noci tam troubil, volal nějaké výhrůžky, požadoval, ať jdou dolů. V době, když se zdržovala v trvalém bydlišti u své matky, tak tam přespával i [REDAKCE]. Obžalovaný na ně křičel „ty svině, poleju tě kyselinou, chcípnete, budu si platit lidi, klidně si to odsedím“. Když někde šla sama, tak se obžalovaný hned objevil, pokud byla v autě, tak na ni najížděl, vybrzdňoval ji. Stalo se také, že vystoupil z auta a na přechodu před lidmi jí kopal do auta, bušil do skel, plival na auto nebo po něm něco házel. Nemohla jít ven ani s kamarádkami, protože většina z nich se jí začala stranit, přestaly ji psát; jedné propíchal pneumatiky. Ke svému vztahu k obžalovanému uvedla, že se ho bojí, má hrozně špatné vzpomínky. Pokaždé, když o něm jen slyší, tak jí je špatně. Má strach sama chodit po ulicích, otáčí se, jestli za ní náhodou někdo nejde, protože jí obžalovaný řekl, že na ni bude posílat lidi, i kdyby to měl odsedět. Od obžalovaného neodešla již dříve proto, že vyhrožoval, že něco udělá mámě, a že to „odsere“ celá její rodina.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

39) Svědkyně [REDAKCE] ke vztahu jejího syna s poškozenou uvedla, že tento trval asi rok, bydleli spolu. V jednom případě jí půjčila auto, ale jinak ji „moc nemusela“, synovi řekla, že je to afektovaná hysterická osoba, byla zvláštní, svědkyně několikrát měla pocit, jestli jí vůbec vnímá. Před svědkyní se syn s poškozenou chovali tak, že se mají rádi, ale dle svědkyně to mezi nimi bylo dost impulsivní. V srpnu 20[REDAKCE] byla s manželem v [REDAKCE] na dovolené, zjistila, že syn, který měl klíče, protože chodil zalévat kytky, v jejich bytě spal. Na dotaz jí řekl, že [REDAKCE] ho nechtěla pustit domů, něco se mezi nimi stalo a syn skončil v nemocnici. Žádnou konkrétní konfliktní situaci jí syn nikdy nepopsal. K poškozené měla svědkyně normální vztah, dle svého vyjádření se před ní prostě přetvařovala, protože není konfliktní typ. Poškozená se vůči ní chovala slušně, svěřovala se jí pouze se svými zdravotními problémy, protože je svědkyně zdravotní sestra.

40) K okolnostem soužití poškozené [REDAKCE] a obžalovaného se v rámci své výpovědi vyjádřil i poškozený [REDAKCE]. Uvedl, že od svědkyně [REDAKCE] se dozvěděl, že obžalovaný ji pronásledoval na každém kroku, svědkyně to několikrát nahlásila, vyhrožoval její mámě, podal na svědkyni falešné trestní obvinění. Sam zažil několikrát vybrždění, viděl zprávy, co jí psal, slyšel, jak jí vyhrožuje, že jí pobodá a poleje kyselinou, což bylo několikrát, viděl zprávy na facebooku a různé profily. Obžalovaný na svědkyni vytvářel psychický nátlak. Svědkyně mu řekla, že její soužití s obžalovaným bylo od začátku špatné, že ho prosila několikrát, aby šel na léčení. Obžalovaný jí měl strkat hlavu pod vodu, tahat jí po celém bytě za vlasy, měla modřiny, které měla i vyfocené, mlátil jí, strkal jí nůžky pod krk, nutil jí, aby šla někoho krivě obvinít.

41) Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], dříve [REDAKCE] matky poškozené, vyplynulo, že obžalovaný měl poměr s její dcerou, který trval asi rok nebo rok a půl až do června 20[REDAKCE]. Opakovaně se rozcházeli, scházeli, hádali se. Dcera jí opakovaně řekla, že „končí“, ale obžalovaný jí nějak uchlácholil, nasliboval a ona se k němu zase vrátila. Dne 3.8.20[REDAKCE], poté, kdy jí obžalovaný zadržel její osobní věci, se vrátila natrvalo domů. Přišla ubrečená, že tam přijeli policajti, a že jí vyhodili a její věci zabavili, protože obžalovaný řekl, že to jsou věci jeho bývalé partnerky. Jednalo se o osobní věci, telefon, notebook, oblečení. Dcera své věci dostala zpátky. V bytě, kde žila dcera s obžalovaným, svědkyně nebyla. Dcera si posléze našla jiného přítele. S [REDAKCE] se znala dlouho, takže se s ním stýkala, po nějaké době s ním začala chodit. Dále svědkyně uvedla, že od té doby šel obžalovaný po celé rodině. Dceři propíchal kola, plival na ně, pokřikoval, nebralo to konce, šlo o nadávky, sms. Dcera sama moc nikam nechodila, většinou se s někým domlouvala. Bála se, obžalovaný jí byl pořád v patách, kamkoliv vyrazila, už volala, že jí stíhá, někde stojí s autem. Později si někoho zaplatil, aby nejdřív zastavil a potom vymlátit okénko u auta, ve kterém jeli dcera s [REDAKCE]. Viděla video, jak to proběhlo. K upřesňujícím dotazům pak svědkyně uvedla, že se jí dcera svěřila s tím, že obžalovaný kromě ní, napadá i jejího přítele [REDAKCE]. Jednou na dceři viděla, že má na hlavě lysinu, připadalo jí, že má vytrhané vlasy, ví o tom, že obžalovaný dceři vyhrožoval, že jí ostrihá, že ji poleje kyselinou. Viděla modřiny, které měla dcera po těle, protože jí je jednou nebo dvakrát ukázala, pak už je skrývala. Svědkyně si dle svého vyjádření nepřála, aby dcera nadále vztah s obžalovaným udržovala. Dcera věděla, jak dopadly jeho předchozí vztahy, ale říkala, že každý má nárok se polepšit. Dále svědkyně uvedla, že její dcera těhotná nebyla, neslyšela o žádném sebepoškození své dcery, nikdy na ní nic takového neviděla. Doslova uvedla, že její „dcera se má moc ráda na to, aby se sebepoškozovala“. Svědkyně se rovněž podrobně vyjádřila k události, kdy obžalovaný poškodil dveře jejího bytu. Tato část její výpovědi je zapsána v části odůvodnění u bodu 8).

42) K návrhu obhájkyne obžalovaného pak soud vyslechl další svědky. Provedení výslechů bylo podle § 215 odst. 2 tr. řádu umožněno obhájce obžalovaného.

43) Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná již ze školy, často se nevidali, nejezdili spolu na dovolené, nenavštěvovali se, partnerku obžalovaného nezná, nikdy se s ní nesešel, neviděl ji. Ke své osobě uvedl, že nyní vykonává trest v [REDAKCE], zde ho vykonává i obžalovaný, nejsou spolu na ubytovně ani nevykonávají společné aktivity. K dotazům obhájkyne

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

obžalovaného pak uvedl, že v době před nástupem trestu se zdržoval na [REDAKCE], slečnu [REDAKCE] nezná, o tomto případě slyšel. Neví, jak se bývalá přítelkyně obžalovaného jmenovala, ale ví, že s nějakou přítelkyní měl problémy. Takové řeči mezi „fetákama litaly“, nic bližšího si nepamatuje, nikdy nebyl ničemu přítomen, nic konkrétního neslyšel. Ví, že obžalovaný měl zastavárnu v [REDAKCE], nikdy tam nebyl.

44) Svědek [REDAKCE] uvedl, že nyní vykonává trest odnětí svobody ve věznici [REDAKCE] v rámci výkonu trestu se s obžalovaným nesetkal. Obžalovaného zná z [REDAKCE] asi 10 let. Obžalovaný provozoval zastavárnu, svědek si od něj půjčoval peníze. Ve volném čase se nestýkali, pouze se v [REDAKCE] potkávali. K dotazu obhájkyne obžalovaného uvedl, že do výkonu trestu nastoupil v [REDAKCE], před nástupem se na [REDAKCE] zdržoval, přítelkyni obžalovaného, slečnu [REDAKCE] dobře neznal, pouze je spolu potkával, vídal zprávy na Facebooku. Dále uvedl, že je narkoman, chodil si kupovat drogy na [REDAKCE] do jednoho bytu, párkrát jí tam viděl, nikdy s ní nekomunikoval, protože se mu vyhýbala, věděla, že zná obžalovaného. Pokud se v tom bytě setkali, tak se sbalila a odešla s nějakým klukem, který měl auto šedé [REDAKCE]. [REDAKCE] se určitě zná jeho kamarádka [REDAKCE]. Slečna [REDAKCE] po něm nikdy nic nepožadovala, ale slečna, které patřil onen byt, mu nabídla, že si může přivydělat a dala mu klíče s dálkovým ovládáním od garáže a brány, aby vykradl byt. Nejdřív s tím souhlasil, když se dozvěděl, že je to byt [REDAKCE], tak si klíče vzal, jako že ten „kšeft“ bere, a vrátil je [REDAKCE]. Napsal mu na facebook od [REDAKCE] Očekával za to nějakou odměnu, nebo že u obžalovaného bude mít „oko“. Později z věci vyplynulo, že ty klíče dala k dispozici [REDAKCE] o těch věcech se mluvilo v těch „bytech“, kde se fetáci scházeli. Při hlavním líčení dne 20.6. [REDAKCE] předložil obžalovaný dopis, který mu poslala [REDAKCE] t.č. ve výkonu trestu. Předmětný dopis byl podaný k přepravě dne 28.12.20 [REDAKCE], byl adresovaný obžalovanému do věznice. Byla přečtena část, kterou obžalovaný označil, ve které se [REDAKCE] zmiňuje o klíčích od bytu tak, jak vypověděl svědek [REDAKCE].

45) Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná asi 7 let, považuje ho za svého kamaráda, navštěvovali se, trávili spolu volný čas. S obžalovaným se nedomlouval, o čem má vypovídat, pobýval 4 roky v Anglii, obžalovaného viděl jen, když přijel domů. O jeho vztahu se slečnou [REDAKCE] věděl, zná ji, byl svědkem jejich hádek a konfliktů. Jako příklad uvedl, že obžalovaný spolu s ním a dalšími dvěma kamarády šel ven, [REDAKCE] se to nelíbilo, sebrala mu klíče a když se obžalovaný vrátil, tak ho nechtěla pustit domů. Šli tedy ještě na kávu a obžalovanému přišla SMS, že jí někdo z nich sebral 5000 Kč ze stolku. Svědek uvedl, že ví o tom, že se pořád hádali, byly to takové ty partnerské hádky, něco se objevilo i na FB, ale žádné fotografie obžalovaného, ani nahé, neviděl. Svědkem celého jejich vztahu nebyl. Do Anglie odjel v listopadu 2013, v té době byla jeho přítelkyně [REDAKCE] vrátil se v lednu 2018. Při svých dovolených zjistil, že obžalovaný má novou přítelkyni. Dále svědek uvedl, že si není jistý, zda událost, o které mluvil, se stala v době před jeho odjezdem, nebo až když přijel na dovolenou, protože je to už dlouho. Na dovolenou jezdil jednou za půl roku asi na 3 týdny až měsíc. Na vlastní oči už nic jiného neviděl, jednalo se spíš o hádky přes telefon. K připomínce obžalovaného, že má v telefonu fotky, kdy se [REDAKCE] polila kečupem, svědek uvedl, že předmětnou fotku viděl, ukázal mu ji obžalovaný s tím, že [REDAKCE] mu tvrdila, že potratila; obžalovaný mu tenkrát řekl, že ona je blázen.

46) Prostřednictvím své obhájkyne obžalovaný zpochybňoval věrohodnost poškozené a navrhoval, aby byla zkoumána znalcem z oboru psychologie. Tento návrh soud zamítl. Je nepochybné, že vztah obžalovaného s jeho bývalou přítelkyní byl velmi bouřlivý a že událostmi v průběhu jejich soužití se byly nuceny zabývat nejrůznější orgány. Obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne navrhl doplnit dokazování výsledkem dalších osob, které by svědčily, že chování poškozené [REDAKCE] vůči obžalovanému bylo nevhodné, vedené úmyslem obžalovanému uškodit. Některé z navrhovaných osob soud vyslechl, obsah jejich svědectví nebyl pro posouzení věci natolik přínosný, svědci převážně vypovídali o okolnostech, které znali z doslechu nebo od obžalovaného s tím, že se s poškozenou osobně neznají. Výsledky dalších navrhovaných svědků

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

pak soud neprováděl. Výsledky svědků, které přesto k návrhu obžalovaného provedl, neumožnily učinit závěr, že by obžalovaný byl obětí msty poškozené. Jeho obhajobu pro rozpor s dalšími ve věci provedenými důkazy proto považoval soud za nevěrohodnou. Naopak výpověď svědkyně [REDAKCE] s dalšími důkazy korespondovala. Je nesporné, že soužití obžalovaného s poškozenou bylo konfliktní, ve vztahu k projednávanému skutku soud však nenalezl sebemenší náznak toho, že by výpověď svědkyně [REDAKCE] (ale i dalších poškozených [REDAKCE]) nebyla pravdivá a to na rozdíl od tvrzení obžalovaného, který svá vyjádření měnil v průběhu času a to v reakci na to, co zaznělo od svědků či po provedení důkazů v rámci dokazování. V mnoha okolnostech pak obžalovaný často vlastní tvrzení následně zpochybnil, nebo byla zpochybněna výpovědi svědků, které navrhl, aby jeho verzi podpořili. Proto po zhodnocení obsahu všech svědeckých výpovědí neměl soud pochybnosti o tom, že obžalovaný je osobou bez jakéhokoli sebekritického náhledu, která se snaží své okolí dlouhodobě ovlivňovat, vyvolává obavy ze své osoby, vynucuje si pozornost a i jistý druh poslušnosti. V závěru dokazování soud konstatoval zprávy k osobě obžalovaného, včetně záznamů v rejstříku přestupků. Ačkoli tyto záznamy nemohou objasnit projednávané skutky, jsou důležité pro dokumentování chování obžalovaného, které je mu evidentně zcela vlastní. Městský úřad [REDAKCE] eviduje ve vztahu k obžalovanému velké množství věcí, jejichž podstatou bylo jeho násilnické či alespoň výhrůžné chování. Pokud se ve většině případů opakuje stejný model chování obžalovaného vůči různým osobám, nejen vůči poškozené, v převážné většině vůči ženám, pak se zřejmě nejedná o náhodu. Soud neměl nejmenších pochybností o tom, že obžalovaný poškozenou [REDAKCE] zlovolně, úmyslně, opakovaně a dlouhodobě obtěžoval. Poškozená žila s obžalovaným asi rok, po krátké době ji začal psychicky i fyzicky šikanovat, týrat, zejména tak, že ji v soukromí měl bít do různých částí těla, ponižovat ji mimo jiné i tím, že jí ostríhal vlasy, sebral jí mobil, zavíral ji doma, vyhrožoval a vydíral ji. V několika případech, poté, kdy se rozhodla od něho odstěhovat, byla policií a vyslýchána jako podezřelá, když obžalovaný oznámil, že mu poškodila auto nebo že ho vykradla. Šetření policie pro ni bylo stresující, navíc obžalovaný vyhrožoval jí i jejímu současnému příteli, občas na ně někdo útočil. Poškozená byla nucena změnit telefonní číslo, obžalovaný na facebooku vytvářel její falešné profily, kam dával intimní fotografie, které měl pouze on, psal o ní hanlivé informace. Jeho jednání vnímala poškozená úkorně. Intenzita a četnost jednání obžalovaného vůči poškozené v ní vyvolaly pocit strachu o vlastní bezpečí, což nepochybně snižovalo kvalitu jejího života. Za základ skutkových zjištění soud považoval výpověď poškozené [REDAKCE], která byla podporována důkazy v podobě zajištěné elektronické komunikace. Z této lze dovodit obsesivní fixaci obžalovaného na poškozenou. Systematická, úporná, nevyžádaná a nechtěná „pozornost“ je způsobilá v jiném vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob mu blízkých. Výpověď poškozené je pak podporována výpovědí [REDAKCE]. Z výsledků dokazování je tedy zřejmé, že obžalovaný svým jednáním naplnil v úmyslné formě zavinění zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d),e) tr. zákoníku a protože zároveň vyhrožoval poškozené usmrcením a těžkou újmou na zdraví v intenzitě vyžadované trestním zákoníkem, je nutné jeho jednání právně kvalifikovat rovněž podle §353 odst. 1 tr. zákoníku. Soud jej oběma uvedenými přečiny uznal vinným.

K bodu 6)

47) Svědek [REDAKCE] k věci uvedl, že vše začalo v červenci 20[REDAKCE], když na facebooku zveřejnil, že má vztah s [REDAKCE]. Od druhého dne mu přes síť [REDAKCE] chodily výhrůžné zprávy. Obžalovaný mu psal, že dostane, že ho odveze sanitka. Odpověděl, že je na dovolené, a že si to vyřídí, až přijede. Po návratu mu každý den chodily výhrůžky a zprávy, že ho obžalovaný zbije, že dostane. První incident se stal na začátku srpna, kdy za ním obžalovaný přijel na pracoviště. Obžalovaný seděl v autě, říkal, že ho vše mrzí, že byli spolu s [REDAKCE] dlouho. Svědek se opakovaně k autu vrátil, protože když odešel s tím, že ho to nezajímá, tak na něj

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

obžalovaný zatroubil s tím, aby se ještě vrátil. Ve třetím případě mu poté, kdy se svědek naklonil k okénku auta, obžalovaný stříknul pepřový sprej do očí. Následně obžalovaný z auta vystoupil a začal rvát, že si ho chytí a podobně. Další den po návratu z práce svědek viděl, jak auto obžalovaného stále projíždí dokola kolem jeho domu. Asi za 2 hodiny uslyšel syčení, auto obžalovaného viděl na konci ulice, bylo mu jasné, co se stalo. U svého auta následně druhý den zjistil, že jsou propíchnuté dvě gummy. Pak chvíli bydlel u svědkyně [REDACTED], která měla z obžalovaného také strach, protože jí pořád vyhrožoval, psal jí z různých profilů na facebooku, vytvářel si i profil s jejím jménem a poškozoval jí. I svědkyně [REDACTED] měla propíchané všechny čtyři gummy. Slyšel, jak na ni obžalovaný řval, že ji pobodá, že ji poleje kyselinou. K dotazu soudu svědek uvedl, že on sám obžalovaného nevyhledával, nikdy mu nevyhrožoval. Výhrůžky působily i na jeho rodinu, obžalovaný „vybrzdil“ jeho matku i matku svědkyně [REDACTED]. Pověst obžalovaného je špatná, slyšel, že podvádí lidi, vyhrožuje. Kvůli výhrůžkám, obavám, že budou mít pořád propíchané gummy a kvůli obavám o své zdraví jezdili se svědkyní [REDACTED] přespávat mimo [REDACTED], na chatu. K dalšímu incidentu došlo v srpnu, svědkyně [REDACTED] za ním přijela do práce, nechala tam své auto. Viděli auto obžalovaného, které je vybrzdilo, někdo vystoupil a rozbil jim okénko. Vše po celou dobu natáčela svědkyně [REDACTED]. Soud předložil svědkovi text obsahu elektronické komunikace, zachycené na pěti CD, které tvoří součást spisu. K tomuto svědek uvedl, že se jedná zprávy a profily o kterých hovořil, že jsou mu povědomé. K trestnímu řízení se poškozený připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 20.000 Kč. Na výzvu soudu se ke svému nároku blíže nevyjádřil s tím, že dle svého názoru už řekl všechno, měl několikrát propíchané gummy a všechno možné. K výpovědi svědka měl obžalovaný připomínku, v rámci které uvedl, že svědek je lhář, který má problémy snad s každým v [REDACTED], že je to „rozmazlenej feták“, co má bohatý rodiče.

48) Svědkyně [REDACTED], matka poškozeného [REDACTED] k věci uvedla, že o obžalovaném dříve neslyšela, setkala se s ním až v momentě útoku, které má zapsané ve svém poznámkovém bloku. Kopie záznamů byly k návrhu obhájkyne založeny jako důkaz do spisu (čl. 586-593). Svědkyni bylo umožněno do poznámek nahlížet. Vypověděla, že její syn [REDACTED] s [REDACTED] spolu chodí asi od června nebo července 20[REDACTED]. Ataky ze strany obžalovaného začaly v době, když se vrátili dovolené. Obžalovaný najížděl k jejich domu, k bytu syna a do areálu [REDACTED], [REDACTED]. Syn se jí svěřil od začátku, protože po návratu z dovolené jí řekla sestra, že někdo sháněl [REDACTED] a vzkázal mu, že až se vrátí, tak že ho zlikviduje. Obžalovaný honil autem [REDACTED] nebo syna. Řekli jim, že až se to bude dít, ať zajedou k domu svědkyně, protože je tam kamerový systém, měli by tak i důkaz. Počet útoků se zvyšoval, šlo o prořezání pneumatik, najíždění do [REDACTED], nenápadné zastrašování, kdy obžalovaný např. přijel do [REDACTED] objel ho kolem dokola a zase odjel pryč nebo 6x za den projel ulicí a zastavil u [REDACTED] dále svědkyně popsala útok pepřovým sprejem. Uvedla, že obžalovaný kontaktoval různé osoby i dceru přes facebook, snažil se vyhrožovat, několika případech svědkyni vybržďoval, přijel svým autem několikrát do ulice, kde bydlí, zastavil a něco vulgárně vykřikoval. Najali si proto po nějaké době ochranku, která byla celý den v [REDACTED]. Ataky na syna a jeho přítelkyni ustaly až poté, co byl obžalovaný zadržen. Svědkyně se dále vyjádřila, že si nepřála, aby syn s přítelkyní s obžalovaným komunikovali, takže každý den odjížděli mimo město. Situace byla pro syna i jeho přítelkyni stresující, mluvila s nimi o tom. Dostala informace, že na to, aby syna zlikvidoval, si obžalovaný někoho zaplatí. Pokaždé, když ji obžalovaný ohrožoval vozidlem, tak to oznámila policii.

49) Svědkyně [REDACTED] k dotazu soudu, zda byla přítomna jednání obžalovaného vůči poškozenému [REDACTED] uvedla, že v několika případech je obžalovaný vybržďoval, když jeli spolu v autě, pronásledoval je k domu jeho rodičů, tam pak pokřikoval, sprostě nadával a vyhrožoval, že na něj také někoho pošle. Dále pak uvedla, že jednou jeli autem kolem Kauflandu směrem k „[REDACTED]“, kdy se obžalovaný ve svém autě zařadil za ně, u [REDACTED] je předjel, z místa

spolujezdce vystoupil muž, který šel k jejich autu, na rukou měl kožené rukavice a pěstí udeřil do okénka u řidiče. Sklo se vysypalo, odjeli k rodičům [REDAKCE] před dům, přivolali policii. Poškozený [REDAKCE] jí ukazoval výhrůžné sms od obžalovaného, kde mu vyhrožoval tím, že ho zbije, že si to odskáče, že na něj bude posílat lidi, že si na něj někde počká; stále se to opakovalo. Situaci, kdy obžalovaný užil proti poškozenému slzotvorný sprej, přítomna nebyla, viděla to na kamerovém záznamu. S poškozeným [REDAKCE] jezdili přespávat mimo město [REDAKCE], protože obžalovaný neustále vyřvával pod okny. Bála se, nevěděla, jestli tam třeba bude stát ráno, proto jezdili docela dlouhou dobu spát mimo [REDAKCE], vždycky po práci, když poškozený skončil, tak ji vyzvedl a odjeli.

50) Po provedeném dokazování i ohledně tohoto skutku soud uzavřel, že obžalovaný svým jednáním naplnil v úmyslné formě zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),b),c),d) tr. zákoníku. Výpověď poškozeného, jeho matky i svědkyně [REDAKCE] obžalovaného z tohoto jednání usvědčuje. Jejich výpovědi soud považoval za věrohodné. I kdyby bylo možné připustit, že poškození [REDAKCE] vypovídali po vzájemné dohodě, v rámci určité gradace nepřátelských vztahů na straně jedné, je na straně druhé nutné přihlídnout k tomu, že obžalovaný se obdobným způsobem choval i vůči poškozené [REDAKCE]. Tato poškozená jednání obžalovaného popsala shodně, pokud jde o najíždění a vybrždování, výhrůžnou gestikulaci apod. Jednání obžalovaného mělo pro poškozeného [REDAKCE] totožné důsledky jako pro poškozenou [REDAKCE], pokud jde o snížení kvality života, z důvodné obavy o život a zdraví. Vzhledem k tomu, že obžalovaný i poškozenému [REDAKCE] vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví, bylo jeho jednání právně kvalifikováno jako přečin nebezpečného vyhrožování podle §353 odst. 1 tr. zákoníku. Soud uznal obžalovaného oběma těmito přečiny vinným.

K bodu 7)

51) Svědek [REDAKCE] majitel firmy [REDAKCE] k věci uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] s panem [REDAKCE] byli v daném objektu v nájmu. Když se dozvěděl, že pan [REDAKCE] už přestal podnikat, šel se zeptat obžalovaného, jestli má oprávnění k podnikání a zjistil, že ne. Proto šel na policii, aby provozovnu obžalovaný vyklidil. Na policii mu řekli, že musí dát výpověď. Písemnou výpověď dal panu [REDAKCE] obžalovanému to oznámil. Nájemní vztah měl s panem [REDAKCE] obžalovaného tam viděl, myslel, že je to zaměstnanec [REDAKCE], který tam taky občas byl. Myslel si, že dělají spolu a dělí se o zisk. Když doběhla výpověď, tak nebyly předány klíče, řešil to správce budov, pan [REDAKCE]. Po uplynutí výpovědní doby ho obžalovaný prosil, ať to ještě nechá, ale svědek nechtěl. 5 nebo 10 dní se dohadovali a nakonec obžalovaný objekt opustil. Nájemní smlouvu svědek uzavřel s panem [REDAKCE] který provozoval zastavárnu, s obžalovaným žádnou nájemní smlouvu neuzavíral. Ke jménu [REDAKCE] pak uvedl, že pan [REDAKCE] tam asi párkrát za obžalovaného zaskakoval, přičemž podotkl, že se v těch jejich vztazích nevyzná. Škoda, než obžalovaný ty prostory vyklidil, mu nevznikla, nový nájemce těch 5-10 dní počkal.

52) Z provedeného dokazování je tedy nepochybné, že obžalovaný ignoroval nastalou situaci, když po uplynutí doby nájmu bez právního důvodu nejméně po několik dní užíval nebytový prostor v majetku třetí osoby, přičemž si nepochybně musel být vědom případných trestněprávních následků svého chování a to přesto, že byl vlastníkem nemovitosti opakovaně vyzván k jejímu vyklizení. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že obžalovaný si byl rovněž vědom objektivního právního stavu, věděl, že není v žádném obchodně závazkovém či pracovním poměru se svědky [REDAKCE] ani [REDAKCE] že není držitelem živnostenského oprávnění a že provozování zastavárny jeho osobou není v souladu se zákonem. Z daného jednání je usvědčován výpověďmi [REDAKCE] a [REDAKCE] které jsou ve vzájemném souladu, ale i svým vlastním vyjádřením a vyjádřením [REDAKCE]. Jednání obžalovaného naplnilo znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného

zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku a soud jej uznal vinným.

K bodu 8)

53) Poškozená [REDAKCE] k věci uvedla, že v bytě své matky má trvalý pobyt. Obžalovaný věděl, že se tam poškozená zdržuje. V uvedený den, dopoledne, asi kolem 11h, dole někdo několikrát zvonil. Obávala se, že je to obžalovaný, nereagovala, nevyhlédla z okna. Po chvíli výtah. Šla ke dveřím, které byly zamčené, a koukla se kukátkem. Z výtahu vystoupil obžalovaný a řekl, ať dveře otevře, chvílemi vyhrožoval a nadával, chvíli říkal, že ji miluje, že musí být spolu, že k sobě patří, že nikoho jiného nechce. Řekla mu, že neotevře, ať odejde, že zavolá policii. Obžalovaný nejdříve do těch dveří jen bouchal, ale pak zvedl pravou ruku a udeřil do dveří asi dvakrát pěstí, bylo slyšet, jak něco prasklo. Poškozená šla do kuchyně, napsala sms mámě, že tam je obžalovaný a že se dobývá dovnitř. Pak viděla, jak obžalovaný odjíždí. Později ji obžalovaný volal, že se bavil s právníkem, který mu řekl, že když „si rozbila“ dveře, tak že to je jen přestupek. Policie provedla šetření. Následně se jí od známých doneslo, že obžalovaný měl na pravé ruce na kloubech poranění.

54) Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] matky poškozené, se k tomuto skutku vztahovala následující tvrzení. Svědkyně uvedla, že v den, kdy obžalovaný bouchal na dveře jejího bytu, byla u kadeřníka, dcera jí psala zprávu, ať zavolá okamžitě policii k nim domů, protože tam obžalovaný bouchá na dveře, řve, že jí zabije. Vyrozuměla policii, cestou domů se stavila v zastavárně, obžalovaný jí říkal, že on to nebyl. Když přišla domů, tak tam byla policie, ve dveřích byla díra. Dcera byla vyděšená. Říkala jí, že obžalovaný chtěl vyrazit dveře, křičel, vyhrožoval zabitím. K dotazu obžalovaného, proč za ním šla do zastavárny, svědkyně uvedla, že tam přišla, protože jí dcera psala, že obžalovaný rozbil dveře jejího bytu. Byla dle svých slov plná hněvu a šla mu říct, ať jim dá už pokoj a co vůbec dělal v jejím bytě.

55) Shodné skutečnosti k této věci v rámci své výpovědi uvedl i svědek [REDAKCE] s tím, že u této události nebyl, ale svědkyně [REDAKCE] mu řekla, že obžalovaný přijel k bydlišti její matky, nejdříve na ulici troubil, pak se nějak dostal do domu a následně řval a bušil do dveří bytu. Viděla ho přes kukátko, byla vystrašená, zavolala policii. Dveře byla proražené.

56) Na základě výsledků dokazování soud učinil závěr, že se obžalovaný značnou intenzitou dobýval do bytu poškozené [REDAKCE] s úmyslem kontaktovat [REDAKCE] která v něm v danou dobu přebývala. Tvrzení poškozené, že jí obžalovaný současně důrazně vyhrožoval zabitím, považoval soud za věrohodné. Tvrzení poškozené zapadá do celého kontextu událostí, včetně jejich časového sledu. Do bytu své matky odešla poškozená poté, kdy se opětovně dostavila na policii, v souladu s pokynem obžalovaného, který po ní požadoval změnu obsahu vysvětlení, které podala ve vztahu k bodu 2), což poškozená odmítla učinit a policii sdělila, že je ke změně výpovědi nucena obžalovaným. Okolnost, že přivolala policejní hlídku a vyrozuměla svou matku, pak pouze dokresluje, že obžalovaný v ní vzbudil obavu z realizace pronesených výhrůžek. S ohledem na výše uvedené, kde poškozená popsala, jakého brachiálního násilí byl obžalovaný schopen se vůči ní dopouštět, pak obavu na straně poškozené soud považoval za zcela podloženou prožitými zkušenostmi a tím i odůvodněnou. Tvrzení obžalovaného, že se popsaného jednání nedopustil, protože byl v zastavárně, kde ho napadla matka poškozené, soud považoval za účelové, na tuto obhajobu nepřistoupil, byť je nepochybné, že skutečně došlo ke konfliktu mezi obžalovaným a matkou poškozené. Pokud jde o časové okolnosti, soud považoval výpověď [REDAKCE] za věrohodnou. Tato přiznala, že v zastavárně za obžalovaným byla, že byla rozčilená, nadávala mu, přičemž důvodem jejího jednání bylo právě předcházející jednání obžalovaného vůči její dceři, která byla v danou dobu v jejím bytě a o všem ji telefonicky informovala. Svým jednáním tak obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle §353 odst. 1 tr. zákoníku. Soud jej uznal vinným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

K bodu 9)

57) Svědek [REDAKCE] k věci uvedl, že slečna [REDAKCE] je jeho bývalá přítelkyně (v současné době přítelkyně obžalovaného, která se účastnila soudních jednání jako veřejnost – pozn. soudu). Dne [REDAKCE] února jel svým autem s jejím bratrem, [REDAKCE], k bydlišti obžalovaného do [REDAKCE]. Jako důvod uvedl, že chtěli „domluvit“ slečně [REDAKCE]. Obžalovaného potkali cestou v autě, začal jim ujíždět, jeli za ním. Obžalovaný následně zastavil na benzinové čerpací stanici, zastavili za ním, čekali, zda obžalovaný vystoupí. Ten ale nevystoupil, natáčel si je na mobilní telefon. Rozhodli se z místa odjet, obžalovaný se rozjel za nimi. Zaparkoval, auto obžalovaného zastavilo za nimi. [REDAKCE] z auta vystoupil a běžel k autu obžalovaného, k místu spolujezdce, kde seděla slečna [REDAKCE]. Svědek viděl, jak na něj obžalovaný použil slzotvorný prostředek a odjel. Svědek šel k panu [REDAKCE] vzal ho do vozidla a jeli za obžalovaným, že to nějak vyřeší. Následně se rozhodli, že pojedou domů, obžalovaný u nákupního střediska [REDAKCE] otočil své auto a jel za nimi. Když zastavil na světelné křižovatce na červenou, uslyšel ránu a v levém zrcátku viděl obžalovaného, jak odchází od jeho vozidla. Již během jízdy svědek volal na linku 158, operačnímu důstojníkovi řekl, že do něj obžalovaný asi naboural. Operační důstojník řekl, že ránu také slyšel. Protože se vozidlo poté, kdy svědek uslyšel ránu, nehnulo, tak usoudil, že došlo k ráně „něčím“. Čím obžalovaný do jeho vozidla bouchnul, svědek neviděl, pouze ví, že obžalovaný s sebou vozí baseballovou pálku. Dále k upřesňujícím dotazům svědek uvedl, že vozidlo nezkontroloval hned, chtěl zajet na parkoviště, ale obžalovaný ho předjel, asi dvakrát ho vybrzdil a v ten moment už za nimi jela policie. Všichni zastavili, došlo ke slovní rozepři mezi ním a obžalovaným, policie je uklidňovala. Prohlédl si vozidlo a zjistil, že levá strana zavazadlového prostoru nad světlem je promáčklá. Opravu provedl svépomocí, vyměnil hliníkovou část, ovšem s ohledem na cenu originálního dílu ji vyměnil za část kovovou, kterou sehnal z bazaru za 4.000 Kč; za lakování zaplatil 2.500 Kč. Nikdy předtím nebylo vozidlo poškozeno.

58) Svědek [REDAKCE] bratr současné přítelkyně obžalovaného, vypovídal shodně, jako poškozený [REDAKCE]. Uvedl, že v uvedený den mu volal bratr nebo matka, že se sestra stěhuje z domu, že se nepohodli. V šest hodin (odpoledne) odešel z práce, v [REDAKCE] se sešel s panem [REDAKCE] a po domluvě s ním jeli do [REDAKCE]. Chtěl sestře domluvit, aby takové kroky nedělala. Cestou do [REDAKCE] potkali auto obžalovaného, který jel s jeho sestrou, jeli za nimi. Dohnali je v [REDAKCE] na čerpací stanici [REDAKCE], obžalovaný zastavil, zastavili za ním. Neví, jestli si je obžalovaný natáčel nebo svítil baterkou. Jeli za benzinovou pumpu, obžalovaný se rozjel za nimi. Svědek vystoupil z auta, chtěl mluvit se sestrou, ale z okénka spolujezdce byl zasažen pepřovým sprejem. Nic neviděl, sedl do vozidla pana [REDAKCE], který mu řekl, že jedou směrem na [REDAKCE]. Jeli za nimi, pak se rozhodli, že se na to „vykašlou“. Předjeli auto obžalovaného, zastavili na světelné křižovatce a svědek uslyšel náraz. Nejdrív si myslel, že obžalovaný nedobrzdl a naboural do nich. Následně připustil, že žádné poškození neviděl, když předtím doslova uvedl, „netušil jsem, že třeba vyběhl s baseballkou“. Poškození zadního víka zjistili, až když vylezli z auta. Svědek navíc nic neviděl, neboť byl „vykasrovaný“. Po celou dobu jízdy poškozený [REDAKCE] komunikoval s policií, že ho obžalovaný pronásleduje a jede za nimi. Svědek rovněž uvedl, že si trasu od benzinové pumpy absolutně nepamatuje, na cestu neviděl. Začal trochu vidět, až když tam byli policisté.

59) Soud nemohl provést důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE] která byla přítomna u všech hlavních líčení. Totožnost osob přítomných jako veřejnost byla pokaždé konstatována spolu s dotazem, zda některá těchto osob nebude navrhována jako svědek ke slyšení. Pro úplnost pak soud poznamenává, že svědkyně [REDAKCE] využila svého práva a v přípravném řízení ve věci nevypovídala s ohledem na svůj vztah k obžalovanému.

60) Svědek [REDAKCE], k věci uvedl, že obžalovaného osobně nezná, pouze o něm hodně slyšel, co se týče [REDAKCE]. V uvedený den nastoupil v půl osmé do služby, jeli do ul. [REDAKCE]. Ve vysílačce slyšel, že se po [REDAKCE] nahánějí nějaká auta, že je zastavili, a že ten jejich spor

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

s nimi řeší. O poškození nějakého vozidla jen něco zaslechl, žádné podrobnosti neví. Když později projížděli kolem policejního ředitelství, viděli tam auto obžalovaného, kolegové jim řekli, že šel podat nějaké trestní oznámení. V průběhu služby pak ještě jednou potkali auto, které řídil obžalovaný, jeli za ním, pouze monitorovali, co bude dělat, když spor, který měl, byl už vyřešen. Obžalovaný projížděl město, u [REDACTED] odbočil směrem do ulice [REDACTED] objel parkoviště, zastavil, vystoupil, šel k autu dle svědka zn. [REDACTED]. Tam se sehnul, něco sebral, vypadalo to jako tyč. Tu věc vhodil do svého auta dozadu za řidiče a odjel. Přestali ho sledovat, když vjel na [REDACTED] směr [REDACTED] předpokládali, že jede domů. Chování obžalovaného na parkovišti k upřesňujícímu dotazu svědek popsal tak, že dle jeho názoru jel obžalovaný na jisto, po parkovišti nechodil, nic nehledal.

61) Stranám byly předloženy k nahlédnutí listinné důkazy a zprávy, zejména vyčíslení škody a servisní nabídky, zprávy pojišťovny, protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, záznam o události v silničním provozu a úřední záznam o průběhu hlídkové činnosti, úřední záznam o vyhodnocení kamerového systému, na jehož přehrání obhajoba netrvala, byť původně učinila návrh na provedení tohoto důkazu, když v rámci dalšího dokazování opakovaně obžalovaný i jeho obhájkyň uvedli, že nečiní žádné další návrhy na jeho doplnění. Soud se pečlivě zabýval otázkou výše způsobené škody, která je kvalifikačním momentem pro dovození trestní odpovědnosti. V průběhu dokazování se jednak vyjádřil poškozený, že opravu provedl částečně svépomocí, za použití dostupných, nikoli originálních, či použitých dílů. K trestnímu řízení se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 6.500 Kč. Obhajoba předložila cenový návrh opravy, který nepřesáhl hranici 5.000 Kč. Z návrhu cenové kalkulace opravy, která byla provedena autorizovaným servisem, pak vyplynulo, že náklady na provedení opravy by dosáhly částky 41.217 Kč. Hodnota poškozených dílů byla stanovena na částku 22.283,50 Kč. Výše škody uvedená v odborném vyjádření pak byla stanovena na částku 6.000 Kč, s tím, že náklady na materiál představují 2.000 Kč a na práci 4.000 Kč. Soud proto neměl nejmenších pochybností o tom, že škoda na vozidle [REDACTED] přesáhla hranici 5.000 Kč, tedy zákonnou hranici pro definování škody nikoli nepatrné ve smyslu § 138 odst.1 tr. zákoníku. Znaky skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku obžalovaný naplnil, když zcela úmyslně udeřil nezjištěným předmětem do zadní části vozu poškozeného [REDACTED]. Na základě výpovědi poškozeného, svědka [REDACTED] a [REDACTED] a citovaných listinných důkazů pak soud uznal obžalovaného vinným.

62) Pokud jde o další rozsah dokazování, obhajoba i obžaloba učinila své návrhy písemně (č.l. 605, 650, 652, 653). Provedení důkazů listinných, ve spise založených strany nepožadovaly s tím, že jsou s těmito listinami seznámeny. Soud rovněž nepovažoval za nutné číst založené listiny, neboť důkazy v podobě výpovědí jednotlivých svědků, poškozených a obžalovaného poskytly dostatečný podklad pro posouzení všech okolností, za kterých ke spáchání jednotlivých skutků došlo, pro posouzení motivace a osobnostních rysů obžalovaného. Pokud jde o návrhy na doplnění dokazování, které byly činěny nad rámec důkazů shromážděných v rámci přípravného řízení, zejména, aby byly vyslechnuty další osoby, pak návrh na výslech [REDACTED] [REDACTED] kteří by se mohli dle obžalovaného vyjádřit k okolnostem jeho soužití s [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] byly pro nadbytečnost zamítnuty. Soud dospěl k závěru, že žádné další, ze strany obžalovaného a jeho obhájkyň shora uvedené návrhy na provedení důkazu, nemohou přinést taková zásadní a významná zjištění, která by případně byla schopna vyvrátit obsah provedeného dosavadního dokazování. Pro úplnost pak soud poznamenává, že dodržoval práva obžalovaného na obhajobu a spravedlivý proces, provedl důkazy výslechem osob, které obžalovaný prostřednictvím své obhájkyň navrhl, vyžádal listiny od příslušné pojišťovny, kde měl poškozený [REDACTED] uzavřenu pojistnou smlouvu, zda poškozený někdy na daném vozidle uplatňoval pojistnou událost. Důvody, pro které zamítl soud návrh na znalecké zkoumání věrohodnosti poškozené [REDACTED] jsou uvedeny výše (viz bod 3).

63) Soud hodnotil provedené, shora popsané důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno ohledně skutků pod bodem 1-9. Soud neměl nejmenších pochybností o tom, že se obžalovaný popsaného jednání dopustil a tak naplnil skutkové podstaty uvedených trestných činů. Obhajobu obžalovaného považuje soud pouze za účelovou, vedenou snahou se vyvinít. Z celkového chování, vystupování a vyjadřování obžalovaného, jakož i podle obsahu jeho výpovědi, připomínek v rámci hlavních líčení, měl soud možnost sledovat, že obžalovaný bagatelizoval vlastní trestnou činnost, naopak obviňoval další osoby z trestné činnosti páchané na něm, čímž se stavěl do role poškozeného. Soud nepřehlédl, že svědci a poškození uváděli, že jim obžalovaný, poté co se sám dopustil trestného jednání, začal hrozit, že on sám na ně podá trestní oznámení, případně tak učinil. Z vystupování obžalovaného, který si např. dovolil v jednací síni plivnout na svědka [REDAKCE], když tento procházel kolem něj a po celou dobu jej oslovoval „[REDAKCE]“, je patrné silné pohrdání ostatními, zvyk další vulgárně urážet a povýšené chování vyvolané zřejmě pocitem nadřazenosti, ve vztahu k dobré finanční situovanosti (ačkoli otázka legálnosti jeho příjmů je velmi sporná, oficiálně vykazuje pouze brigádnickou činnost, je evidován na úřadu práce, kde se navíc podvodným způsobem pokusil dosáhnout výplaty dávek ze systému hmotné nouze). Ačkoli obžalovaný svou vinu popíral, pouze na závěr připustil, že k popsaným jednáním došlo, s výjimkou podvodného jednání vůči paní [REDAKCE]. Obžalovaný je usvědčován v plném rozsahu výpověďmi svědků, které jsou přesvědčivé a vzájemně spolu korespondují.

64) K osobě obžalovaného pak bylo z rejstříku trestů zjištěno, že má již 12 záznamů za různou trestnou činnost a v místě bydliště byl opakovaně projednáván pro přestupky, převážně proti občanskému soužití, jak je zmíněno již shora. Ve zvláštní části popisu rejstříku trestů pak má vyznačeno pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu EU v roce 2010, pro trestný čin nedovolený vývoz nebo dovoz zbraní, střelných zbraní, jejich částí a součástí, střeliva a výbušnin, kdy mu byl uložen na dobu 4 roků podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 2 roků. Ohledně prvních sedmi záznamů v rejstříku trestů, z období 2003-2013, obžalovanému svědčí zákonná fikce neodsouzení, s výjimkou odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp. zn. 2T 188/2010 pro přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci dle § 324 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a sbíhající se trestné činy k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, a trestu zákazu činnosti.

65) V mezidobí od spáchání do projednání trestné činnosti v hlavním líčení byl obžalovaný znovu odsouzen. Soud provedl důkazy jednotlivými spisovými materiály. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě, ze dne 9.5.2016, sp. zn. 5 T 101/2015 vše spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016, sp. zn. 5 To 418/2016 byl uznán vinným přečinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců. Tento výrok o trestu byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 č. j. 7 T 71/2016 - 198, kterým byl uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků nepodmíněně. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 5.4.2017, sp. zn. 5T 38/2016 mu byl za přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 2 a sbíhající se přečiny podílnictví a krádeže uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců; za současného zrušení výroku o trestu z rozsudků Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 7T 71/2016 a 5T 101/2015. Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 24.1.2018 sp. zn. 42T 56/2017 byl uznán vinným zločinem krivého obvinění podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku. Byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 roků za současného zrušení výroku o trestu z rozsudků Okresního soudu v Mostě sp. zn. 5T 38/2016 a 7T 71/2016. Následně byl tento a citované předcházející výroky o trestu zrušen rozsudkem Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 3T 91/2016, ze dne 21.2.2018, kdy byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4,5 roku.

66) Jednotlivé rozsudky, jejich výrokové části pak soud konstatoval spíše pro úplnost, aby bylo zřejmé, že projednávané skutky nejsou ojedinělé. Nyní projednávaná trestná činnost, popsaná pod bodem 2-6,8,9 má určitou souvislost s již proběhlým trestním stíháním obžalovaného. Z rozsudků, kterými byl uznán vinným za trestnou činnost ve vztahu k [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] je patrné, jak obžalovaný „řeší problémy“. Je zcela nepochybné, že chování a reakce obžalovaného jsou vyhrcoené, pokud si mu někdo dovolí odporovat. Trestní stíhání pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit v době nejméně od 29.2.20[REDAKCE] do 10.3.20[REDAKCE] vůči [REDAKCE], bylo usnesením Okresního soudu v Teplicích, sp. zn. 2 T 72/2016 zastaveno pro neúčelnost.

67) Při úvaze o trestu a o jeho výši vycházel soud z celkového stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, z jeho osobních poměrů a z možnosti nápravy. Bylo přihlédnuto ke všem okolnostem případu. Na straně obžalovaného soud neshledal žádné polehčující okolnosti. Nyní je trest ukládán jednak pro trestnou činnost, která měla obžalovanému zajistit nelegální příjmy, ale zároveň za trestnou činnost vedenou záští vůči bývalé přítelkyni, která jej opustila a za jednání, kterého se vůči ní dopustil v úmyslu vyvinut se z jednání ad 2). Obžalovaný již byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslnou trestnou činnost, lze hovořit o ztížených možnostech nápravy. Po zvážení zákonných hledisek soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro postup podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, tedy uložení souhrnného trestu. Soud pečlivě zvážil, že obžalovanému byl již uložen trest v celkové délce 4,5 roku. Přesto neshledal a to zejména s ohledem na motivaci jednání obžalovaného, že by do úvahy přicházel postup podle § 44 tr. zákoníku. Po zhodnocení veškerých podstatných okolností, kdy soud přihlédl k tomu, že trest je ukládán pro dalších 8 přečinů a jeden zločin, přičemž trest vyměřoval v rámci vůdčí trestní sazby, tedy v rozpětí 2 roky až osm let, vyměřil obžalovanému trest v druhé polovině zákonné trestní sazby; konkrétně v trvání 6 roků, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou. Takto uložený trest nepovažuje za nepřiměřeně přísný, navýšení již uloženého trestu je proporcionální a odpovídá závažnosti jednání obžalovaného, která je spatřována nejen v chování vůči poškozené [REDAKCE] a jejich rodinným příslušníkům, ale zejména i v chování vůči poškozené [REDAKCE], jako zástupci státní správy a nelegálnímu způsobu obživy obžalovaného. Protože trest byl uložen jako souhrnný, byly současně ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21.2. 2018 čj. 3T 91/2016-126, z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 24.1.2018 čj. 42T 56/2017-401, z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5.4.2017 čj. 5T 38/2016-260, z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2.12.2016 čj. 7T 71/2016-98 a z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8.11.2016 sp. zn. 5 To 418/2016 v trestní věci Okresního soudu v Mostě sp. zn. 5T 101/2015.

68) Naproti tomu, pokud jde o jednání, pro které byla na obžalovaného podána obžaloba, pod sp.zn. 4T 58/2016, bod 2/, pro trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku dospěl soud k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán a obžalovaného podané obžaloby zprostil dle § 226 písm. a) tr. řádu.

69) Státní zástupce kladl obžalovanému za vinu, že dne 18.8.20[REDAKCE] v Mostě, v [REDAKCE] v budově Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], předložil [REDAKCE] k podpisu kupní smlouvu k prodeji bytové jednotky v [REDAKCE] o velikosti 2+1, spoluvlastnického podílu o velikosti [REDAKCE] na společných částech bytového domu čp. [REDAKCE] a garáže č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] (dále jenom jako „nemovitost“), kterých byla majitelkou, za částku 360.000 Kč. Při tomto měl poškozenou utvrzovat v přesvědčení, že podepisuje zplnomocnění k zastupování k budoucímu prodeji a k jednání o prodeji uvedené nemovitosti, jak se s obžalovaným měla předem domluvit. Poté, kdy poškozená uvedené listiny podepsala, byla na místě podána žádost na vklad změny vlastnického práva k nemovitosti ve prospěch [REDAKCE] nar. [REDAKCE] otce obžalovaného, a následně

byl v jeho prospěch povolen a zapsán vklad vlastnického práva v katastru nemovitostí. Bezprostředně poté byla nemovitost prostřednictvím realitní kanceláře [REDAKCE] s.r.o. nabízena k prodeji za částku 670.000,-Kč, aniž by poškozená z prodeje něčeho obdržela, čímž byla poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] způsobena škoda ve výši 650.000,-Kč. Po provedeném dokazování v přípravném řízení státní zástupce uzavřel, že obžalovaný [REDAKCE] pod záminkou pomoci při prodeji nemovitosti, podstrčil poškozené místo smlouvy zprostředkovatelské kupní smlouvu, jejíž předmětem byl převod zděděné nemovitosti poškozené za kupní cenu 360 000,- Kč, ačkoli s poškozenou původně domluvil, že nemovitost bude nabízena za cenu 600 000,-Kč, a tím uvedl poškozenou v omyl. Poškozená v přesvědčení, že se jedná pouze o smlouvu zprostředkovatelskou a pod příslibem vyplacení zálohy ve výši 360 000,-Kč, tuto smlouvu podepsala s tím, že zbytek ceny nemovitosti jí bude vyplacen poté, co bude nemovitost prodána. Ve skutečnosti poškozená zálohu ani kupní cenu za nemovitost neobdržela. Argumentace obžaloby pak spočívala na tvrzení, že pokud by poškozená o skutečnosti, že podepisuje kupní nikoli zprostředkovatelskou smlouvu, věděla, tuto by zcela jistě nepodepsala, neboť v ní stanovené podmínky byly pro ni nevýhodné. Nevýhodnost podmínek obžaloba spatřovala v tom, že kupní cena činila pouze zlomek z tržní ceny nemovitosti. Dalším argumentem obžaloby bylo pak tvrzení, že poškozená by takovou smlouvu nepodepsala, pokud by předem věděla, že jí kupní cena ani záloha na kupní cenu nebudou vyplaceny. Na druhou stranu pak státní zástupkyně uzavřela, že je odůvodněn závěr, že obžalovaný jednal již od počátku v úmyslu přímém tak, aby poškozenou přiměl podepsat nevýhodnou kupní smlouvu, na základě které bylo vlastnické právo k nemovitosti převedeno na jeho otce, aniž by obžalovaný zamýšlel poškozené něčeho vyplatit. Skutečnost, že vlastnictví bytu bylo převedeno na jeho otce, nasvědčuje dle obžaloby účelovosti jednání obžalovaného ve snaze zastřít své protiprávní jednání. Za škodu je státní zástupkyně považována hodnota bytu, tak, jak byla zjištěna odborným vyjádřením s tím, že tato představuje hodnotu, o kterou měl být převodem vlastnického práva k bytové jednotce obohacen [REDAKCE]. Částka 650 000,- Kč představuje ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku škodu značnou a proto bylo jednání obžalovaného právně kvalifikováno jakožto zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku. Pokud státní zástupkyně dovozovala vinu obžalovaného z tvrzení poškozené [REDAKCE] která však v přípravném řízení toliko podala vysvětlení a následně zemřela, (úmrtí list je založen na čl. 540a) a jejích pozůstalých dcer, tak po provedeném dokazování v rámci hlavního líčení došlo ke změně oproti stavu, který byl v přípravném řízení zjištěn.

70) Své závěry soud mohl vystavět pouze na důkazech, které byly v dokazování před ním provedeny. Jak již soud zdůraznil, poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení podala pouze vysvětlení. Se čtením záznamu nebyl dán souhlas ze strany obžalovaného a jeho obhájce. K obsahu podaného vysvětlení soud nemohl žádným způsobem přihlížet, či jeho obsah predestinovat (§ 158 odst. 6 tr. řádu).

71) Obžalovaný [REDAKCE] se odmítl k této věci vyjádřit, odkázal na svou stížnost proti usnesení, jímž bylo jeho trestní stíhání pro tento skutek zahájeno. Tato byla přečtena.

72) Svědek [REDAKCE] otec obžalovaného, využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

73) Soud proto jako svědky vyslechl dcery poškozené [REDAKCE]

74) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že při podpisu kupní smlouvy nebyla, takže dovozuje, že matka žádné peníze nedostala. U žádného jednání nebyla, vše ví zprostředkovaně od matky. Její matka chtěla byt prodát, řekla jí, že ten [REDAKCE] který má zastavárnu, za byt nabízí 600.000,-Kč a pomůže jí byt vyklidit. Pak matka odjela někam pryč, od sestry a známého [REDAKCE] se dozvěděla, že byt je již na katastrálním úřadu přepsán. Sestra se to dozvěděla tak, že našla papíry, které měla matka u ní doma. Z listin zjistila, že se jedná o kupní smlouvu s panem [REDAKCE] byt byl prodán asi za 300.000,-Kč. [REDAKCE] potom s matkou sepsal trestní oznámení, které dala na policii. Když se o tom s matkou bavila, tak ta se divila, nevěděla, že byt prodala, říkala, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

peníze má dostat od [REDAKCE], trvala na tom, že žádné peníze nedostala. Dále říkala, že to dělal nějaký pán z „realitky“. Svědkyně dál už nic neřešila. Neví, jakým způsobem se matka znala s [REDAKCE] ze zastavárny. V předmětném bytě původně bydlela babička, byt matka zdědila, dědictví bylo vyřízené. Žádné peníze od matky nedostala, matka žádné neměla, ani v dědickém řízení po matce se žádná taková částka neobjevila. Svědkyni byla předložena kopie listiny na čl. 616 – kopie pokladního dokladu, ke které uvedla, že takový doklad nikdy neviděla, na dokladu není podpis její matky. Dále upřesnila, že matka ji neinformovala o tom, že jde podepsat nějaké smlouvy. O prodeji bytu matka začala mluvit asi v dubnu nebo květnu 20[REDAKCE] s tím, že má zájemce, že to s ní ten pán „vyběhá“ a že tam byl i pán z „realitky“. O své matce svědkyně uvedla, že byla „hloupoučká“, pokud jde o dokumenty. Po převodu bytu si nevšimla, že by si matka žila nějak nad poměry, bydlela u sestry. Smlouva se našla u sestry doma, kde matka pobývala, jinak bydlela na ubytovně, kde měla pokoj a kde měla trvalou adresu. Dědické řízení po matce ještě nebylo skončeno, notář jim sdělil, že tam jsou dluhy. Vybavila si pouze nějaké věřitele, neví, zda si matka půjčovala někde v zastavárně, nebo měla dluh u pana [REDAKCE] neví, zda matka pila nadměrně alkohol, potvrdila, že matka hrála hodně automaty s tím, že to bylo před 5 lety.

75) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného nezná. Nikdy nebyla přítomna jednání mezi obžalovaným a její matkou, všechny informace, které ohledně prodeje bytu uvádí má pouze z vyprávění matky. Řekla jí, že něco podepisovala, když jeli na katastr. Komu matka prodala byt, svědkyně zjistila, až když se podívala do smlouvy; [REDAKCE] Neví o tom, že by matka od [REDAKCE] dostala peníze. Trestní oznámení podala matka v září nebo v říjnu. Matka jí řekla, že peníze jí dá [REDAKCE]. Až když si přečetla tu smlouvu, tak zjistila, že peníze měla dostat od [REDAKCE]. Matka jí řekla, že ji obžalovaný naložil do auta a jeli to sepsat. V září svědkyně zjistila, že byt je na katastru přepsaný. Chtěla u jednání být, ale matka jí řekla, že si to obžalovaný nepřaje. Matka jí rovněž řekla, že ji obžalovaný pomůže s vyklizením bytu a se zaplacením dlužné částky. Matka chtěla byt prodat za částku 600 000 Kč, protože chtěla svědkyni a její sestře pomoci. Předmětnou smlouvu viděla až později, když byla podepsaná od matky. Maminka to tajila, říkala jí, že obžalovaný momentálně nemá peníze, že jí dá nejdříve část peněz, a pak druhou. Peníze stále nepřicházely, matka se s ním spojila, řekla mu, aby zaplatil, nebo že chce odstoupit od smlouvy. Pak šly na policii, obžalovanému napsaly dopis, že chtějí odstoupit od smlouvy, on odpověděl, že byt byl zaplacený. Předtím obžalovaný matce volal kvůli bytu a kvůli klíčům, matka s ním v bytě byla. Chtěl po ní klíče, aby ten byt mohl vyklidit a mohl tam vodit zájemce. O tom, že byla nemovitost převáděna, se dozvěděla jen z katastru. Později našla na internetu, že ten byt obžalovaný prodává přes realitní kancelář. Na matku uhodila, proč to podepisovala a ona jí řekla, jak se to stalo, že neměla brýle a ani nevěděla, co podepisuje. Říkala, že u podpisu smlouvy byl [REDAKCE] jeho tatínek [REDAKCE] a nějaký právník, co měl na starosti tu smlouvu.

76) Obhájce obžalovaného předložil kopii pokladního dokladu ze dne 18.08.20[REDAKCE], podepsaný prodávající [REDAKCE] (založeno do spisu na čl. 616) a uvádí, že originálem disponuje kupující [REDAKCE]. Tento pak na výzvu soudu originál pokladního dokladu předložil, byl předložen stranám a vrácen svědkovi. Založená kopie odpovídá originálu.

77) Soud vyslechl i svědky, makléře realitní společnosti. Z jejich výpovědí pak ověřil průběh samotného prodeje a zároveň hodnotu bytu.

78) Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná asi pět let, jeho otce viděl asi dvakrát, jednal s ním. K prodeji bytu uvedl, že za ním přišel obžalovaný s tím, že nějaká paní si od obžalovaného v rámci jeho zastavárny půjčila peníze, dala mu do zástavy nějaký byt, a pak se dohodli, že obžalovaný od ní ten byt odkoupí a chtěl vyhotovit kupní smlouvu. Svědek mu řekl, za jakou cenu smlouvu vyhotoví, jednalo se o 4 200 Kč včetně daně, byl s ním u notářky a tím jeho úloha skončila. Připravil ohledně té věci vše, i návrh na vklad do katastru. Použil standardní smlouvu, kterou upravil na základě listu vlastnictví. Paní, která byt prodávala, byla jednou u něj v kanceláři, přivezl jí obžalovaný. Svědek si vybavil, že ohledně toho bytu probíhalo dědické

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

řízení, takže nejdříve řešil převod bytu na tu paní. Údaje, které napsal do smlouvy, vycházely z údajů občanského průkazu té paní, čekal na datum, kdy byt bude na ní přepsaný, není si jistý, zda viděl nový list vlastnictví. Původně byl předložen list vlastnictví, kde nesouhlasilo jméno vlastníka a té paní, jako prodávající. Věděl, že probíhá dědické řízení, bylo důležité, kdo bude budoucím vlastníkem a následným prodávajícím. Smlouvu připravoval vlastně jako na budoucí stav. Smlouvu vezl obžalovanému do [REDAKCE] kupujícím byl jeho otec. K osobě poškozené uvedl, že si vybavuje, že chodila o berlích, působila na něj dojmem alkoholika. Obžalovaný se ho ptal, jestli mu ten byt pak prodá, svědek mu řekl, že v rámci zprostředkovatelské smlouvy samozřejmě ano, ale pak se nedohodli, protože mu konkurent (asi pan [REDAKCE]) nabídl, že to udělá za lepší provizi. Svědek si nevybavil, jak dlouhé bylo časové období od chvíle, kdy se na něj obžalovaný obrátil do doby, než vypracoval smlouvy. Protože má špatné zkušenosti, požadoval platbu dopředu, a smlouvy vyhotovil do druhého dne od toho, co dostal peníze. Dále si svědek vybavil, že mu volal pan [REDAKCE] z katastrálního úřadu, že v dokumentech je chyba, co se týče podílu na pozemcích. Ptal se, zda je nutné učinit zpětvzetí a byl informován, že stačí udělat čestné prohlášení. Toto prohlášení vytiskl, dal ho obžalovanému, aby ho nechal podepsat oběma účastníky a svědek ho dovezl na katastrální úřad. Svědek potvrdil, že dne 18.08.20[REDAKCE] byl v budově katastrálního úřadu s účastníky smlouvy, jinak by mu pan [REDAKCE] nevolal. Svědkovi byla předložena kopie kupní smlouvy na čl. 3-8 (ze spisu 4T 58/2016), potvrdil, že tyto listiny připravil. Dle jeho vyjádření bylo prodávající i kupujícímu (tedy otci obžalovanému) zřejmé, že uzavírají kupní smlouvu a čeho se týká, protože obsah byl srozumitelný. Svědek vyloučil, že by se některý z účastníků pomýlil, že neuzavírá kupní smlouvu, ale nějaké zmocnění. Uvedl, že paní prodávající o tom byla informována a určitě věděla, že prodává byt. Dle svého vyjádření je v těchto věcech opatrný, protože nechce, aby se někde přetrásalo jeho jméno. Paní byla informována o tom, že tu nemovitost prodává, a že bude podepisovat kupní smlouvu. Pokud jde o byt, pak svědek uvedl, že ho nikdy neviděl, vše dělal jen na základě požadavku obžalovaného, nepřísluší mu posuzovat kupní cenu. Pro sebe si řekl, že to pan [REDAKCE] kupuje za výhodných podmínek, za danou cenu by ho koupil také. Později ho kontaktovala policie, volal obžalovanému a ptal se ho, jestli té paní za ten byt zaplatil. Obžalovaný ho ujistil, že ano, že má na vše podklady, že peníze předal oproti dokladu. Svědek se více v dané věci neangažoval.

79) Svědek [REDAKCE] majitel realitní kanceláře, uvedl, že pokud jde o předmětný byt, jednal s [REDAKCE] a [REDAKCE] v souvislosti s tou věcí se viděli asi 3x, předtím je neznal. Ve výpisu z katastru nemovitostí byl jako vlastník pouze pan [REDAKCE] svědek si nevybavil, zda [REDAKCE] nebo [REDAKCE] o paní [REDAKCE] nevěděl. V průběhu prodeje se objevilo předběžné opatření, informoval pana [REDAKCE] byt byl stažen z prodeje, k realizaci nedošlo. Částku 670 000 Kč požadoval prodávající, nebyla reálná. Byt i garáž byly v dezolátním stavu, dle jeho odhadu měl byt hodnotu 400 000 Kč v té době, byl sice v dobré lokalitě, ale ve špatném stavu, osobně jej viděl 2x-3x, pořídil fotodokumentaci. Objevili se asi 2 zájemci, ale cena požadovaná panem [REDAKCE] byla mimo realitu. Aby byl byt prodejní za cenu 600 000 Kč, muselo by se do něj v řádu statisíc investovat. Bez investice by byt byl prodejní maximálně za 400 000 Kč včetně provize, garáž by zůstala jako přidaná hodnota. Ke garáži svědek uvedl, že její hodnotu nemá s čím porovnat, protože garáže se v této lokalitě příliš neprodávají, spíše si je lidé pronajímají mezi sebou, prodej garáží představuje asi 0,5% všech prodejů. Pokud by mu tento byt nabídl k okamžitému vykoupení a vyplacení, nabídl by za byt i garáž cenu 300 000 Kč. Dle jeho názoru, od doby, kdy byl byt postaven, tam nikdo nic neudělal, ani nevymaloval, v bytě byla plíseň, byl tam problém s topením, vypadal jako byt v ghettu.

80) Soud doplnil dokazování originály listin založenými na katastrálním úřadu. Tyto byly soudu předloženy pověřenou pracovnící, která k nim podala náležité vysvětlení. Veškeré předložené dokumenty a knihy byly předloženy stranám k nahlédnutí.

81) Součástí těchto listin bylo vyznění o provedení plomby, vyznění o provedení vkladu s doručenkami. Jako nabyvatel je zapsán nový vlastník [REDACTED] prodávající byla paní [REDACTED]. Návrh na vklad řízení byl podán dne [REDACTED].08.20[REDACTED] ve 13:57 hodin. Řízení bylo ukončeno dne [REDACTED].09.20[REDACTED]. Z informace o vyznačení plomby je patrné, že tato byla učiněna do 24 hodin po podání návrhu. Ve výpisu z katastru by bylo patrné, že probíhá nějaké řízení.

82) Originál kupní smlouvy a formulář k návrhu na vklad jsou v současné době již zaknihovány. Soud zjistil, že kupní smlouva byla uzavřena a podepsána dne [REDACTED].08.20[REDACTED], podpis byl ověřen na pracovišti katastrálního úřadu na podatelně. Účastníci předložili občanské průkazy a podpisem uznali, že se jedná o vlastnoruční podpis. Formulář návrhu na vklad může vyplnit kdokoliv z účastníků, musí být podepsán, ale podpis se neověřuje, nemusí být podepsáni oba účastníci. Otázku, zda byla kupní cena uhrazena, se na katastrálním úřadu nezkoumá. Z listin je k patrné, že samotný vklad prováděla [REDACTED] a následně dokumentaci předala [REDACTED] ověření podpisů provedla paní [REDACTED].

83) Dále soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Mostě, sp. zn. 35D 1108/2016 k průběhu dědického řízení po zemřelé [REDACTED]. Ze spisu bylo zjištěno, že dluhy pozůstalé přesáhly částku 100 000 Kč.

84) Po provedeném dokazování soud konstatuje následující. Podvodné jednání, kterým měl obžalovaný uvést v omyl [REDACTED] a tím obohatit svého otce, mělo dle podané obžaloby spočívat v tom, že obžalovaný předložil poškozené kupní smlouvu, ale utvrzoval ji v omylu, že podepisuje plnou moc pro další jednání ohledně prodeje bytu. Toto obžalovaný po celou dobu trestního stíhání odmítá s tím, že poškozená věděla, že podepisuje kupní smlouvu. Tato jeho obhajoba nebyla žádným způsobem vyvrácena. Poškozená zemřela a v průběhu přípravného řízení podala toliko vysvětlení, které nebylo možné jako důkaz před soudem použít. O tom, že měla být podvedena, protože si myslela, že podepisuje jinou listinu, vypovídají její dcery s tím, že jim situaci takto matka vysvětlila. Nelze však přehlédnout, že žádná z dcer nikdy nebyla jednání mezi obžalovaným a jejich matkou přítomna a vše vědí až zprostředkovaně. Obě svědkyně rovněž uvedly, že se o prodeji bytu dozvěděly náhodnou potě, kdy našly příslušné listiny a následně na matku „udeřily“. Jejich zprostředkované svědectví o vyjádření matky nemůže v žádném případě jednoznačně prokazovat vinu obžalovaného. V zájmu objektivnosti je nutné zdůraznit, že poškozená tuto smlouvu podepisovala na katastrálním úřadě, předkládala občanský průkaz, přičemž kupní smlouva byla tvořena několika listinami. Zároveň svědek [REDACTED] pak potvrdil nejen skutečnost, že si poškozená zcela určitě musela být vědoma toho, že podepisuje kupní smlouvu, ale jak vyplynulo z jeho výpovědi, jejímu vytvoření a následnému podpisu předcházela jednání, bylo nutné učinit další úkony a vyčkat skončení dědického řízení po matce poškozené. Poškozená měla předmětné listiny ve svém držení a přesto je svým dcerám neukázala. K podpisu kupní smlouvy nedošlo náhle, ze dne na den, ale předcházela mu zcela evidentně delší doba. Trestní oznámení však poškozená podala až na nátlak svých dcer. Úvaha státní zástupkyně, že pokud by poškozená o skutečnosti, že podepisuje kupní nikoli zprostředkovatelskou smlouvu, věděla, tuto by zcela jistě nepodepsala, neboť v ní stanovené podmínky byly pro ni nevýhodné, když kupní cena byla nízká, nemůže obstát. Obžaloba nezajistila jediný důkaz, který by k takovému závěru mohl vést. Tvzení obžaloby nemohlo být žádným způsobem ověřeno, pokud poškozená zemřela. Nevýhodnost kupní smlouvy z důvodu neodpovídající ceny nebyla potvrzena. Argument, že poškozená by takovou smlouvu nepodepsala, pokud by předem věděla, že jí kupní cena ani záloha na kupní cenu nebudou vyplaceny, je naprosto irrelevantní. Nedodržení smluvních závazků je věcí práva civilního a pouze v případě, že by byl prokázán podvodný úmysl lze dovozovat i trestní odpovědnost. Otázka dalšího nabízení bytu k prodeji po přechodu vlastnického práva z poškozené na otce obžalovaného, není jednáním s trestně právními následky a nelze jej pod trestný čin, který je obžalovanému kladen za vinu, zahrnovat. Navíc vlastníkem bytu nebyl obžalovaný a nebylo prokázáno, zda jej k dalšímu prodeji nabízel. Návrh obhajoby, aby byla k okolnostem podpisu kupní smlouvy poškozenou vyslechnuta pracovnice katastrálního

úřadu, paní [REDAKCE] byl zamítnut. Rovněž soud zamítl návrh státní zástupkyně na vypracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, kterým by bylo posouzeno, zda podpis na originálu dokladu o převzetí peněz je skutečným podpisem poškozené. Obžaloba spatřuje podvodný úmysl v tom, že obžalovaný předložil na katastrálním úřadě kupní smlouvu a přitom jí měl tvrdit, že podepisuje jinou listinu, než se domnívá. Taková skutečnost nebyla potvrzena a v tomto směru byly vyčerpány všechny dostupné důkazní prostředky. Je zcela nepochybné, že na katastrálním úřadu byla smlouva předložena příslušné pracovníci, byla před ní podepsána a účastníky tohoto jednání byli poškozená a [REDAKCE], otec obžalovaného, nikoli obžalovaný. Tvzení obžaloby v tomto směru nemá žádný reálný podklad. Zkoumání pravosti podpisu na pokladním dokladu by pro závěr, zda obžalovaný podvedl poškozenou tím, že jí tvrdil, že podepisuje plnou moc, nemělo vliv. Obžalovaný se buď dopustil podvodného jednání tak, jak zprostředkovaně uvádí dcery poškozené, tedy že ji uvedl v omyl ohledně toho, co podepisuje, nebo se takového jednání nedopustil. V dané věci neexistuje jediný přímý důkaz, že by tak obžalovaný učinil. Tvzení dcer poškozené, že jim řekla, že jí obžalovaný žádné peníze nedal, obžalovaného neuvěřuje z jednání, které je mu obžalobou vytýkáno. Následky případného nedodržení závazků z kupní smlouvy by bylo možné řešit v občanskoprávním řízení, jak je zmiňováno výše. Účastníkem smluvního vztahu byl [REDAKCE] veškeré listiny byly připraveny na jeho jméno, byť v rámci přípravy byl aktivní jeho syn, on se stal novým vlastníkem předmětného bytu. Při podpisu předmětné kupní smlouvy a jejího předložení pracovníci katastrálního úřadu byl aktivním účastníkem on, nikoli jeho syn.

85) V tomto směru soud nemohl na základě výsledků provedeného dokazování spolehlivě, bez rozumných a důvodných pochybností uzavřít, **že se vůbec stal skutek** uvedený v žalobním návrhu, tedy, že obžalovaný předložil [REDAKCE] k podpisu kupní smlouvu a utvrzoval ji v přesvědčení, že podepisuje zplnomocnění, jak se uvádí v popisu skutku. Zproštění je zde zcela na místě, protože po provedeném dokazování a po všestranném zhodnocení všech dostupných důkazů zůstaly na straně soudu důvodné pochybnosti. Pro postup dle § 226 písm. a) tr, řádu se nevyžaduje prokázání (rozumná jistota), že se skutek nestal (srov. R 13/1982) a rovněž není nutné, aby se nestalo vůbec nic z toho, co uvádí žalobní návrh v popisu skutku. Postačí, že se nestalo to, co tvoří podstatu skutku, tedy že obžalovaný uvedl poškozenou v omyl tak, že ji předložil k podpisu smlouvu a utvrzoval ji v mylném přesvědčení.

86) Nároky poškozených se soud zabýval v rámci adhezního řízení. Soud může rozhodnout o oprávněných nárocích, pokud rozhodnutí o náhradě škody nalézá opory v ustanovení § 420 odst. 41 a násl. občanského zákoníku a výše přiznaného nároku odpovídá výsledkům dokazování.

87) K trestnímu řízení se připojila se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč poškozená [REDAKCE] dále poškozená [REDAKCE] s nárokem na náhradu částky 5 106 Kč, poškozený [REDAKCE] s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 20 000 Kč a poškozený [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody ve výši 6 500 Kč. Poškozená [REDAKCE] se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 650 000 Kč. Poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojily. Pokud jde o nárok poškozené [REDAKCE] tato se se svým nárokem připojila řádně a včas, výše jejího nároku byla hodnověrným způsobem doložena. Soud proto uložil obžalovanému povinnost, aby poškozené způsobenou škodu nahradil tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Poškozenému [REDAKCE] soud přiznal nárok na náhradu škody ve výši 3 700 Kč a se zbytkem jeho nároku ho odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Povinností poškozeného je prokázat oprávněnost svého nároku. Je nepochybné, že došlo k poškození jeho vozidla, ale [REDAKCE] žádným hodnověrným způsobem soudu nedoložil, že skutečně na opravu vozidla vynaložil částku 6 500 Kč. Rozpětí cenové hodnoty opravy uvedeného auta je značné a v závislosti na typu zhotovitele. Autorizovaný servis tuto vyčíslil na 41 217 Kč, odborným vyjádřením byla hodnota opravy stanovena na 6 000 Kč, obhajoba předložila cenový návrh autoklempíře ve výši 3 700 Kč. Soud poškozenému, který žádným

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

způsobem nedoložil, kdy a zda skutečně částku 6 500 Kč na opravu svého vozidla vynaložil, proto přiznal nárok na náhradu částky 3 700 Kč a se zbytkem ho odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] tito byli v rámci řízení před soudem zastoupeni svými zmocněnci. Poškozený [REDAKCE] uvedl, že částku 20 000 Kč považuje za symbolickou náhradu nemajetkové škody, a to za způsobené útrapy, které mu jednáním obžalovaného vznikly. Útrapy spočívaly v tom, že se obával zdržovat se doma, přespával na různých místech. K dotazu soudu se poškozený nikterak blíže nevyjádřil, svůj nárok nejenže nespecifikoval, ale žádným způsobem ani nedoložil. Stejná situace nastala i ohledně poškozené [REDAKCE]. Vyjádření poškozených nelze považovat za řádné a včasné připojení, které je možné učinit toliko do zahájení dokazování v hlavním líčení. Soud proto neshledal podklad, na jehož základě by mohl obžalovanému zmiňovanou povinnost uložit a nezbylo, než poškozené s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud nepochybně, že zejména poškozená pocítovala jednání obžalovaného vůči své osobě úkorně. Po jejich rozchodu pro ni nastala situace zcela určitě nebyla příjemná. Na druhou stranu soud nemůže přehlédnout, že s původcem těchto svých obtíží poškozená opakovaně obnovovala soužití, jeho chování snášela po poměrně dlouho dobu. Ani tato poškozená svůj nárok nikterak nedoložila, ani nespecifikovala. Není zřejmé, zda žádá náhradu nemajetkové újmy za celkovou dobu soužití s obžalovaným, či pouze za období po jejich rozchodu, kdy ji měl pronásledovat a vyhrožovat. Takto vyjádřený nárok neumožňuje vyslovit povinnost, aby obžalovaný nemajetkovou újmu poškozené nahradil. Poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] proto soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Oba poškození se mohou samostatnými žalobami domáhat přiznání požadované částky. Obecně platí, že pro úspěch poškozeného v adhezním řízení v rámci řízení trestního je třeba uplatnění nároky řádně specifikovat a doložit, co do jejich důvodu, tak výše; jedná se o povinnost poškozeného. V daném řízení poškození, ač zastoupení zmocněncem, nepředložili soudu podklady pro rozhodnutí o jejich nárocích. Pouze pro úplnost pak soud poznamenává, že otázka morální satisfakce, která byla tímto rozsudkem oběma poškozeným poskytnuta, je více než zřejmá.

88) Pokud jde o zprošťující výrok a uplatněný nárok na náhradu škody, je v takovém případě dán obligatorní postup. Ve smyslu § 229 odst. 3 tr. řádu byl soud povinen [REDAKCE] a [REDAKCE], jako právní nástupkyně poškozené [REDAKCE] odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 7. května 2018

Mgr. Petra Stará, v.r.
předsedkyně senátu